

ميرنشىنى ئەردەلان ئە سەردەمى فەرمانروايى زەندىيەكاندا
(۱۷۵۱-۱۷۹۴)

د. نەمەت شەھاب حاجى

زانكۆى سەلاحەددىن، ھەولېر، ھەرىمى كوردستان، عىراق

پوختە:

دامەزراندنى فەرمانروايى زەندىيەكان، ئە سەر دەستى كەرىم خانى زەند (۱۷۵۱-۱۷۷۹) بە يەككى، ئە قۇناغە گىرنگەكانى مېژووى نوپى ئېران دىمىردىت. ماوەى دەسلەتدارىتى زەندىيە كان ئە ئېرانى نىوەى دووەمى سەددى ھەژدەھەمدا (۱۷۵۱-۱۷۹۴)، تا سەرھەلدىنى قاجارەكان، كە نىزىكەى نىو سەددى خاياند، ھەلگىرى كۆمەللى پرووداوى جۇراوجۇر بوو، كە بە گوڭىرەى ڤاو بۆچوونى زۆرىيەى ھەرە زۆرى توڭزىرانى ئېرانى و بىانى، ئەم دىورانە تەمەن كورتە بە يەككى، ئە نەناسراوترىن و شاراوتەرىن دىورانەكانى مېژووى نوپى ئەم ولاتە دىمىردىت. ميرنشىنى ئەردەلان نىش وەك يەككى ئە ميرنشىن و دەسلەلاتە خۇجىيەكانى كوردستانى ڤۆژھەلات، ئە ماوەى فەرمانروايى زەندىيەكان، ئەگەرچى ئە بارودۇخىكى ئالۆزى بگىرە و بەردەى دەسلەلاتدا، زىاوە و ئەم ماوەىدا، تووشى تەنگ و چەلەمەيەكى زۆر ھاتووە، بەلام ھەرچۆنى بى مىرانى ئەم ميرنشىنە، ئە كارەكتەرە گىرنگەكانى ئەم سەردەمە ئالۆز و ڤېر گىرقتە، كە ڤۆللىكى گىرنگىان ھەبووە ئە بەرەنگار بوونەو و يەكلەكردنەو و گىروگىرقت و كىشە ناوخۇيەكانى ئەم ناوچەيە ئەژمار دەكرىن.

دىارە ئەم بارودۇخە ناسەقامگىرە، بەرھەمى ئالۆز و پەشۇكاوى گۇرەنگارىيە يەك ئە دواى يەكەكانى، سالانى دواى ڤووخانى دەولەتى سەفەوى و سىياسەتە شەپتەنگىزەكانى نادرشای ئەفشەر و دەرئەنجامى بە دىار كەوتنى زەندىيەكان، ئە سەر شانۆى سىياسى ئەو كاتەى ئېرانى نىوەى دووەمى سەددى ھەژدەھەم بوو، كە بەرۆكى ناوچە كوردنشىنەكانى كوردستانى ڤۆژھەلاتىشى گىرتبوو. ئە سۆنگەى ئەم باسەو ھەولمان داو بە وردى تىشك بخەينە سەر بارودۇخى گىشتى ميرنشىنى ئەردەلان و ڤووداوە گىرنگە مېژوويەكانى ئەم ميرنشىنە، ئە سەردەمى فەرمانروايى زەندىيەكان و ھۆكارەكانى بە دىار كەوتن و گەشەسەندن و ھەرۋەھا شىۋازى ھۆكمپانى مىرانى ئەردەلان و ڤۆللىان، ئە پىكەتەى كارگىرې و سىياسى دەولەتى زەندىيەكان، بخەينە بەر باس و گىفت و گۆيەكى بابەتيانە. ئەم ڤوومو توڭزىنەو و كە ھەولەمدات شەن و كەوى لايەنە گىرنگەكانى پالئەرى

كۆمەلەيەتى، سىياسى، سەربازىيى و تەنانەت ناوچە گىرەنگەكان و مەوداى قەلەمپىرى ژېر دەسلەلەتى مىرنىشىنى ئەردەلەن، دەستىنىشان بىكات و لە پېۋەندىيە ناسەقامگىر و پىر لە گىرەتەكانى مىرانى ئەردەلەن و فەرمانپىرويانى زەند و ھۆكارە سەرەكىيەكانى دروستىبوونى ئەم ئالۆزىيەنە بىكۆلەتەمە. لەگەل دىرخستىنى گىرەنگىرەن ھۆكارە پالئەنەرەكانى پىشت ئەم ھەنگاۋانەى پالئەن بە مىرانى ئەردەلەن دەنا، كە لە ناوچەيەكى ھەرە ئالۆز و پىركىشەى كوردستانى پۆژەلەت، لە ئىرانى نىۋەى دوۋەمى سەدەى ھەژدەھەمدا، سەرەمپىر ھەمىو گىرەتەكانىيان، ھۆكەمپانى بىكەن و قەلەمپىرى خۆيان، لە دەست پىكابەرە ناوخۆى و دەرەكىيەكان، بىپارىزن و دىرژە بە تەمەنى دەسلەلەتىيان بىدەن.

بە لىكەدانەۋە و تىشك خستەنە سەر تارمايى رۋوداۋە مېژۋىيەكان و گۆرپانكارىيە بىنەرەتەيەكانى مىرنىشىنى ئەردەلەن، لە سەردەمى فەرمانپىرويانى زەندىيەكان، دەگەينە ئەم ئەنجامەى، كەۋا بە ھۆى سىياسەتە ناجىگىرەكانى فەرمانپىرويانى زەند، لە ئاست مىرنىشىنى ئەردەلەن، بارودۆخى ناوچەكانى كوردستانى پۆژەلەت، بە گىشتى و مىرنىشىنى ئەردەلەن بە تايەت، دۆخىكى ئالۆزى سىياسى و كۆمەلەيەتى و ئابوورى، ناسەقامگىر و دژۋارىيان تىپەرەندەۋە. فەرمانپىرويانى زەند بە گۆرپىنى زوۋ بە زوۋى مىرانى ئەردەلەنەى، كە پېۋەندىيەكى باشيان، لە گەل خىللى قاجاردا ھەبوۋ، كە پىكەبەرى سەرەكى زەندىيەكان بوۋن و دانانى كەسانى لاۋاز و لايەنگىرى خۆيان، لە ھۆكەمپانى ئەم ناوچە گىرەنگەدا، سەلمىنەرى رادەى پەشۋاۋى دۆخى ناوخۆى ئەم مىرنىشىنە و نەبوۋنى يەكپىزى و تەبائى، لە نىۋان ئەندامانى ئەم بىنەمالە كوردەيە، كە لەم ماۋەيەدا نەيانتۋانىۋە ۋەك پىۋىست، لە دەرەتە مېژۋىيە بەردەستەكان، بۆ بەھىزكردنى پېۋەندىيەكانىيان، لە گەل زەندىيەكان سوۋد ۋەرىگىرەن و سىۋورى قەلەمپىرى خۆيان، لە ھىرشە بەردەمەۋەكانى ھىزەكانى دىۋورىبەر بىپارىزن.

ھەر بۆيەش فەرمانپىرويانى زەند، بۆ سەپاندنى دەسلەلەتى خۆيان، ماۋەماۋە، بە سوۋد ۋەرىگىرەن، لەم شەلەۋاى و ناتەبائىيە نىۋان ئەندامانى بىنەمالەى ئەردەلەنەكان، ھەۋلىيان داۋە، كەۋا چەند كەسانىك، لە خانەدانى بابانەكان لە دەرەۋى سىۋورى قەلەمپىرى مىرنىشىنى ئەردەلەن، ۋەك ھاكىمى فەرمى ئەم مىرنىشىنە، دەستىنىشان بىكەن و جەلەۋى فەرمانپىروايەتى ئەم مىرنىشىنە گىرەنگەيان بە دەستەۋە بىدەن.

ۋوشە سەرەكىيەكان: مىرنىشىنى ئەردەلەن، فەرمانپىرويانى زەندىيەكان، كەرىم خانى زەند،

مىرانى بابان، قاجارەكان

پیشەکی:

ئەردەلان وشەییەکی گەلیک بەرز و هیژایە، لەبەر ئەوەی میژوویەکی دێرینی لەپشت خۆییەوه حەشار داوه. دەکرێ بۆلەین، کەوا لە وشەیی ئەردەلاند، بڕیکی زۆر لەو شانازیانەی، کە ئەتەویەکی پێی سەربەرزه، بەدی دەکریت. میرە مەلیک، کە لانی کەم حەوت سەدە خەباتیکی چروپری کرد، تا چرای مانەوویی و سەربەرزی، هەلگیرساو رابگریت. بۆ هەر بوارێک، لە بوارەکانی سیاسی، سەربازی، زانستی، ئەدەبی، میژوو نووسی، تەلارسازی و ھونەریدا چاو بگێری، شوێن پێی ئەردەلانییەکان لە کوردستانی پۆژەلاند بە ڕەنگینی دەرزیوتەوه. ئەردەلانیەکان بنەمالەییەکی کۆن و ڕەسەنی کوردن، کە بۆ سەردەمیکی دوورودریژ، لە سەدەیی سێزە تا سەرتای سەدەیی نۆزدەیی زایینی حوکمرانی بەشیکی گەرمی کوردستانیان کردووه. ئەم میرنشینە، لە هەلومەرجی ئالۆز و ناسەقامگیری دواي هەلەوشانەوهی دەرزیوتی ئیلخانی (١٢٥٦-١٣٣٥)، لە بەشیکی کوردستاندا، کە ناوەندەکی شارمەزور بوو، دامەزرا و بە کەلک و مەرگرتن لە بۆشایی هیژیک، کە لە ئەنجامی ئەمانی دەرزیوتی گەرمی ئە ناوچەکەدا ھاتبوو ئاراوه، حوکومەتیکی نیمچە سەربەخۆیان پیکھێنا و توانیان درێژە بە بوون و مانەوهی خۆیان بدەن. لە راستیدا ئەم میرنشینە لە دروستکردنی میژووی کورد و بەدیھێنانی ڕەوتی گۆرانکاری و سەرھەلانی ڕووداوەکانی ناوچەکەدا، دەوری بالای گێراوه و کاریگەری خۆی ھەبووه. سەرچاوه میژووییەکان سەبارەت بە بنەما و بنچینەیی خانەدانی ئەردەلانیەکان و چۆنیەتی دەسەلات گرتن، زانیاریەکی ڕوون بەدەستەوه نادن. میر شەڕەفخان میرانی ئەردەلانی، لە پیشەوهی فەرمانڕەوایی مەزنی کوردستان داناو، ئەوانەیی ھەرچەند تەواو ئازاد و سەربەخۆ نەبوون و بیریان لە جیابوونەوه نەکردۆتەوه، بەلام جاروبار ناو و نازناویان لە وتاری مزگەوتەکاندا، دەھێندرا و لەسەر دراوەکانیان دەرزیوتەندرا (بەدلیسی، ٢٠١٧: ١٨١-١٨٢)، دیارە ئەم دوو ھەنگاوش لە ھێما و نیشانەکانی خۆ بە سەربەخۆ زانیان. سەرھەلانی ئەم راستییەش، ھێچ قەوارەییەکی سیاسی کورد، لە میژوودا بەقەد ئەردەلان سەربەرزه و بەسەرھاتەکانی لێل و شاراو نین و ئەوەندە دەرزیوتن و پیکرتنی تەم و مژاوی نییە. ئەم میرنشینە یەکیکە لە قەوارە جوگرافیایی و سیاسییە دیار و ناسراوەکانی کوردستان، کە میژووییەکی دوورودریژی، لە فەرمانڕەواییەتیکردن بە سەر ھەرئێمەکی بەرفراواندا ھەبووه، کە پێشتر بە ناوی شارمەزور دەناسرا.

ئەم قەسەلێنە ھەوێکی بەرایی دیکە بە پێزانین و دەنگوباسی نوێ لە مەر باروودۆخی میرنشینە ئەردەلان لە سەردەمی فەرمانڕەوایی زەندییەکاندا، ھاوکات ڕواندەوهی بڕیک لەو تەمومە چەریە، کە بە میژووی ئەم میرنشینە کوردییە، لە ماوهی فەرمانڕەوایی زەندییەکاندا لکاوه.

ئاخىرگەى زەندىيەكان و پېۋەندىيان لە گەل بىنەمالەى ئەردەلان:

زۆرىيەى ھەرە زۆرى ئەو مېژوونووسانەى لە بارەى مېژووى زەندىيەكان دوواون، لە سەر ئەمە پىكىن كە ھۆزى "زەند" بەشىكىن لە ئورەكان^(۱) كە لە پىش ودمەركەوتنى كەرىم خانى زەند لە سەر شانۆى سىياسى ئىران ناوبانگىكى ئەوتۆيان لە مېژوودا نەبوو (آشتيانى، ۱۳۵۷: ۷۳۹؛ شەبەنى، ۱۳۷۸: ۱۴۵) ھۆزەكانى "لوپ" یش لە رووى زارى گوتنەو بە سەر ھەر دوو گروپى لەك^(۲) و لوپ^(۳) دابەش دەبن. زۆرىنەى تىرەكانى لەك لە ھەرىمەكانى باكوور و باكوورى رۆژئاواى ئورستان دەژىن. سەرمەپى ئەو، كە بەشىكى تىرشىيان ھەر لە دىر زەمانەو، لە نىو ھەندى لە ھۆزەكانى تىرى ئورستان، ئىلام و كرماشان و تەنانت لە ناوچەكانى ھەمەدان و قەزوين نىشتەجى بوونە، ھۆزى "زەند" یش يەككىكە لەوانە كە لە ناوچەكانى نىوان برۆجىرد، نەھاومند، خورەم ئاوا و كرماشان و ھەرۋەھا ئىلام دەژىن، كە دەكەونە نىوان كوردە فەلىيەكان و كرمانجەكانى تر(پىرى، ۱۳۸۴: ۲۴-۲۵).

بە پىي ئامازەكردنى ھەندى لە مېژوونووسانى ئىرانى و بىانى زەندىيەكان ھۆزىكى رەسەن و دىرىنى كوردن، كە لە ناوچەكانى نىوان ھەرىمى كرماشان و ناوچە ئورنشىنەكاندا دەژىن و لە رووى مەزھەبەو شىعەى دوازە ئىمامىن(صداقت كىش، ۱۳۸۱: ۱۱۹؛ فتاح قاضى، ۱۳۶۷: ۹۷) زەندىيەكان وەك گشت كوردەكانى باشوورى رۆژھەلاتى كوردستان، لە رووى زەمانەوانىيەو بە شىۋاز و زاراۋىيەكى كوردى قسە دەكەن (مىنورسكى، ۱۹۸۴: ۳۴) و بە پىي ئامازەكردنى پروفىسۆر "پاول ھورن" (۱۸۶۳-۱۹۰۸) و ھەرۋەھا "ئىدوارد براون" (۱۸۶۲-۱۹۲۶) كە دوو پسپۆر و شارمەزى بوارى مېژووى ولاتى ئىران، ھۆزى "زەند" لە ھۆزە ھەرە ديارەكانى لەك دەژمىردى، كە لە ئەسلدا لە كوردە رەسەنەكانى كوردستانى ئىران پىكەھاتووە (1959: 120ii),).

لە لايەكى دىكە گەورە مېژوونووسى كورد، "مىرشەپەفخانى بدلىسى" نە تەنبا زەندىيەكان بە كورد دەزان، بگرە بە راي ئەو، سەرچەم لوپ و بەختىارىيەكانىش لە كوردە رەسەنەكانى كوردستانى رۆژھەلاتى و لە مېژموە بەشىكى بەرىن، لە عىراقى عەجەم شوپىنى ژمارمەيكى بەرچاو لەو ھۆز و خىلانە بوون، كە بەئىنيان بە فەرمانرەۋايانى ئىرانى دابوو و ھاوپەيمانىيان لەگەلدا ساز كردبوون. مىرشەپەفخان گووتەنى: "جگە لە بەھىزترىنى ئەم ھۆزانە، كە سىامەنسور و چگنى و زەنگەنەكان، خىلەكانى لەك و زەندىش سەريان ومبەر پاشايان و مەزنانى ديوانى ھىنابوو و خزمەتيان دەكرد" (بدلىسى، ۲۰۱۷: ۵۰۲).

ھەرچەند ھەندى لە نووسەر و مېژوونووسى پۆژئاوايش زەندىيەكان، بە بەشىك لە خىلى گەورەى زەنگەنە دادەنن، لە وانە قونسوولى رووسى ئا. ئاكوپف (اكوپف، ۱۳۷۶: ۸۴)، بەلام بە پىي بۆچوونى مىنورسكى لەكەكان لە بنەمەدا لوپ بوونە و وردە وردە بوونەتە كورد و تەنانت گەل ھۆزى كوردى خۆيان بە لەك دەزان و بە شىۋەزارى "لەكى" قسە

دەكەن، لە وانه كەلهوورەكان. ئەم زاراومىيە (لەكى) ھەمان شىۋازى باشوورى كوردستانە، كە بە ھۆى تىپەريوونى كات و كاريگەرى رووداوە ميژووييەكان بە تۆزىك جياوازي، لەگەڵ زاراوەكانى ديكەى كوردى، ئەمەرو ئە نۆيان گشت ھۆزەكانى ئەك قسەى پىدەكرىت، بۆيە دەتوانين گشتيان بە كورد ئە قەلەم بەدين (مينورسكى، ١٩٨٤: ٨٦).

غەفقارى كاشانى، كە يەكەكە ئە ميژوونوسە ديارەكانى فارس و ئە سەدەى ھەژدەھەم و سەردەمى كەريم خانى زەند ژياوە، گشت ھۆزەكانى "لەك" ئە وانهش زەندييەكان بە كوردى لوپستان ناو دەبات (غفارى كاشانى، ١٣٦٩: ٤٢). بە پىي ناماژەكردنى "جىن داف گارسۇقىت" ئە زارى "لورد كورزەن" دەكرى سەرچەم لوپەكان بە كورد ئە قەلەم بدرين (گارسويت، ١٣٧٣: ٨١-٨٢). سەرەراى دانپىدانى ميژوونوسە بيانبييەكان، ھەندى ئە ميژوونوسە ئىرانييەكانىش پىيان وايە ئە تەنيا زەندييەكان كوردن بگەر لوپەكانىش بە كوردى پەسەن دەرزان (شميم ھەمانى، ١٩٨٠: ٤٨). بەراى نووسەرى ناودارى بەريتانى "جان پىرى" سەرەراى ھۆزى زەند، ھۆزەكانى كەلھور، زەنگەنە، مافى و باجەلانىش بەشىك ئە ھۆزەكانى ئەكى لوپستان، كە دەبى ئەوانىش بە كوردى پەسەن بزەنن (پرى، ١٣٨٤: ٢٤). بە پىي ناماژەكردنى سەرچاوە ميژووييەكان، ھۆزى زەند دابەش دەكرىتە سەر سى تيرەى جۆراوجۆر، كە ئەم تيرانە بە پىي پەلەى پەسەنايەتى و گرینگىيان برىتەنە ئە: ١- زەندى بەگلە ٢- زەندى ھەزارە ٣- زەندى خەراجى (نۆزى، ١٣٦٨: ١١٣). ھەر دوو تيرەى بەگلە و ھەزارە ئە يەك رەگەز پىكەتوون و ئە ئەسلدا، ئە يەك بەرەباين. پىكەتەى تيرەى خەراجى برىتەنە ئە خەلكى ھەزار و ژێردەست كە ئە ئەسلدا بە ژێرگروپى تيرەكانى دىكە دەمژدەدرين. كەريم خانى زەند (١٧٥١-١٧٧٩ز)، كە دامەزرێنەرى فەرمانروايەتى زەندييەكانە، ئە تيرەى بەگلە بوو، بۆيە ھەر بە پىي پى و پەسمى عەشیرەتەش بى، سەرپەرەشت و فەرمانرەواى پاستەقىنەى تيرەكانى ھەزارە و خەراجى بوو (نوایى، ١٣٥٦: ٣٧). ديارە ھۆزى زەند دواى ھىرشى شاعەبباسى يەكەمى سەفەوى (١٥٨٧-١٦٢٩ز) بۆ سەر ناوچەكانى لوپستان و بە تايبەتى ئە راپەرپىنى شاوێردىخاند، بە ھۆى ترس و دڵەراوێك، ئە شوێنى سەرەكى خۆيان، رايانكرد و دواى چەندىن سالى ئاوارەى و دەرەدەرى توانييان، ئە ناوچەى قەلاى "پەرى" (٤) و "كەمازان" ئە نزيك شارى مەلاير نىشتەجى بن و جارجارىش ئە بەر ئەوێ زۆرەيان بە كارى شوانكارمى خەريكوون، بۆ كوێستان و گەرميان دەجوونە ناوچەى "پەرۆپەريز" (پرى، ١٣٨٤: ٩).

گوايە ئازەلدارى كارى سەرەكى و گەرنكى ھۆزى زەند بوو، كە بە شىۋەى نۆو كۆچەرى دەرزان و شوێنى نىشتەجى بوونيان زۆرتر ناوچە دەشتاييەكانى ھەمەدان و كرماشان بوو. دەستەيەكيان ھەر ئە ميژمە ئە ناوچەى ئەيلاخ و ھەندىكىشان ئە كوردستانى ئەردەلان نىشتەجىبوون. ھەر ئە نىوێ يەكەمى سەدەى دوازدەى كۆچى، نۆوى زەندييەكان و بە تايبەت ھۆزى باقلە، كەوتە سەر زارى خەلكى ويلايەتى كرماشان و ئە

ناوچه‌ی درو فرماندا نیشته‌جی بوون، که سنووری قه‌له‌م‌رموی هاموشو‌کردنیان له رۆژه‌لات به هه‌رسین و له رۆژئاوادا به ماهیده‌شت و کرماشاندا دوا‌یی ده‌هات و له وهرزی به‌ه‌اردا بۆ کو‌یستانه‌کانی قه‌راخ هه‌مه‌دان کو‌چیان ده‌کرد. هۆزی زه‌ندی باقله که مه‌هدی خان و دوو براکه‌ی ئیناق خان و بوداق خانی سه‌رکردایه‌تییان ده‌کرد، فه‌رمانبه‌ری عه‌لی‌قولی خان و سو‌ب‌حانوردی خان بوون و دواتر ئیناق خان به خواستی خۆشکی سو‌ب‌حانویردی خان، بوو به زاوای بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانه‌کان و که‌ریم خانی کو‌ریشی، که دواتر بوو به فه‌رمان‌پو‌ای ئی‌ران، خوشکه‌زای ئه‌رده‌لانییه‌کانه (اردلان، ۱۳۸۷: ۷۷-۷۹).

میرنشینی ئه‌رده‌لان^(۵) له سه‌رده‌می پاشا‌گه‌ردانی و نه‌مانی ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی (۱۷۴۷-۱۷۵۱):
دیاره میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌ش وه‌ک ناوچه‌کانی دیکه‌ی کو‌ردستانی رۆژه‌لات، له ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۷۲۲-۱۷۴۷ز) واتا سالانی دوا‌ی پ‌روخانی ئیمپراتۆری سه‌فه‌وی، تا کو‌ژرانی نادرشای ئه‌فشار، له بارودۆ‌خیک‌ی ئالۆزی بگه‌ره و به‌رده‌ی ده‌سه‌لاتدا ژبا‌ی، که ب‌ی گومان ئه‌م بارودۆ‌خه، به‌ره‌مه‌ی ئی‌رانی ئالۆز و په‌شو‌کاو و گۆ‌ران‌کارییه‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی ئه‌م ماوه‌یه‌ بوو، به‌ تاییه‌تی سیاسه‌ته‌ شه‌پ‌نه‌نگ‌یزه‌کانی نادرشا. له دوا ساته‌کانی فه‌رمان‌پو‌ایی نادرشای ئه‌فشار (۱۷۳۶-۱۷۴۷) کاتی‌ک میرزا محه‌مه‌د ته‌قی خانی گو‌لستانه‌ی فه‌رمانبه‌ری خه‌زینه‌ی شاه‌ی، به‌ مه‌به‌ستی وهرگرتنی باج و پیتاکی سالانه، پ‌روی ئه‌م میرنشینه‌ کردبوو، به‌ گه‌یشتنی هه‌وائی کو‌شتنی نادرشا، حه‌سه‌نه‌لی خانی کو‌ری عه‌بباس‌قولی خان (۱۷۴۸-۱۷۵۱) به‌ یارمه‌تی خه‌لکی سنه و ئه‌رده‌لان، سو‌ب‌حانویردی خانی کۆنه‌ والیی ئه‌رده‌لانیان لادا و خۆی جله‌وی ده‌سه‌لاتی ئه‌م میرنشینه‌ی گه‌رت ده‌ست (گ‌لستانه، ۱۳۹۱: ۱۳۳، پ‌ری، ۱۳۸۴: ۳۵-۳۶).

به‌ کو‌ژرانی نادرشای ئه‌فشار (۱۶۸۸-۱۷۴۷)، ئالۆزی و پ‌شپۆی له ئی‌راندای به‌دیها‌ت و له ئه‌نجامی ئه‌م په‌شو‌کاوییه‌ شه‌پ‌کی ناوخۆیی سه‌ریه‌لدا، که نزیکه‌ی پازده سالی خایاند، بۆیه رکا‌به‌رایه‌تی نیوان خوا‌زیارانی تاج و ته‌ختی ئی‌ران که‌وته دۆ‌خیک‌ی نا‌هه‌موار و هه‌ل‌به‌ز و دابه‌زیک‌ی زۆری به‌ خۆیه‌وه‌ بین‌ی. شارۆ‌خ شا (۱۷۴۸-۱۷۴۹)ی نه‌وه‌ی نادرشا، که له سالی ۱۷۴۹ کو‌یر کرابوو، هه‌تا سالی ۱۷۹۵ ته‌نیا توانی وه‌ک حاکی خوراسان، در‌یژه به‌ فه‌رمان‌پو‌ایی خانه‌دانی ئه‌فشاره‌کان بدات و دواتر به‌ فه‌رمانی ئا‌غا محه‌مه‌د خانی قاجار له کار لا برا و کو‌ژرا. دوا‌ی نه‌مانی نادرشا، که‌ریم خانی زه‌ند وه‌ک یه‌ک له س‌ی پکا‌به‌ری سه‌ره‌کی تاج و ته‌ختی ئی‌ران، دوا‌ی دروستکردنی هاو‌په‌یمانییه‌کی ناوچه‌یی، به‌شی‌کی گه‌وره‌ی ناوچه‌کانی رۆژئاوای ئی‌رانی به‌ده‌سته‌وه‌ گه‌رت. دوا‌ی ئه‌ویش عه‌لی‌مه‌ردان خانی به‌ختیاری، هه‌ری‌می گه‌وره‌ی لو‌رستان و به‌ختیارییه‌کانی به‌ده‌سته‌و بوو و سی‌یه‌م که‌شیش، ئازاد خانی ئه‌فغان بوو، که به‌ داگیرکردنی ویلایه‌تی ئازمه‌ریاجان ده‌سه‌لاتیک‌ی پان و به‌رینی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردبوو. دواتر که‌ریم خانی زه‌ند و عه‌لی‌مه‌ردان خان و ئه‌بولفه‌ت‌ح

خانی بهختیاری پهیمانیکی سڼ قوښیان به ست. ئەمانه به هۆی دەسته مۆکردنی شا ئیسماعیلی سییەم وەک شای ئێران، پێگه سەرەکیهکانی دەسهلاتیان له نۆو خۆیان بهم شیوهیه دابهشکرد؛ عەلیمەردان خان وەک جیگرموهی شا و ئەبولفەتح خان وەک بهگلەریهگی ئەسفەهان و کهریم خانیش وەک فەرماندهی هیزه سەربازییهکانی عێراقی عهجهم. گوايه به ئێندهرانی ئەم پهیمانه سڼ قوښیه، له پیناو یه کگرتنهوهی سهرجهم ههریم و ناوچهکانی دیکه ی ولاتی ئێران، درێژه به کار و چالاکییهکانیان دهمدن (نامی، ۱۳۶۳: ۱۶-۱۲).

حهسهنعهلی خان، که له سالی ۱۷۴۸ به فەرمانی فەرپی ئیبراهیم شای ئەفشار (۱۷۴۹-۱۷۴۸)، بوو به فەرمانرەوای ویلایهتی کوردستان، هەر له سەرەتاوه دەستی کرد به رێکخستنی سوپا و نۆژدن کردنه وهی قهلا سەربازییهکانی ناو ههریمهکهی و له ماوهیهکی کهمدا، توانی سوپایهکی دوازه ههزار کهسی، له جهنگاومرانی کورد و ئەفغان و نۆزبهک پێک بێنیت و له دوری خۆی کۆ بکاتهوه (قاضی، ۱۳۸۷: ۵۴). به پێی گێڕانهوهی محهمهد تهقی خانی گولستانه، میری ئەردهلان به لهشکرێکی بیست ههزار کهسی، له جهنگاومرانی کورد و تورک و ئەفغان ئەم ههریمه دموئه مهندهی، له رۆژئاوای ولات بهرپوهدهبرد. زۆری نهبرد میری ئەردهلان له سهر داوای مهرعهلی خانی تهکهلووی حاکمی ههمه‌دان، به مه‌بهستی رووبه‌روو بوونهوه له گه‌ل کهریم خانی زهند، له سالی ۱۷۴۹ لهشکری خۆی ته‌یار کرد (گلستانه، ۱۳۹۱: ۱۵۳-۱۵۹) و له ئەنجامی شه‌رپکی گران، سوپای ئەردهلان به دەسکهوتیکی به‌رچاو و کوژرانی ژماره‌یه‌کی زۆر له چه‌کدارانی زهن‌دیه‌کان، له‌م شه‌ردها سهرکهوت و به‌رمو سنه گه‌رپاوه‌وه (مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۴۹).

دیاره سهره‌تای دروستبوونی کیشه و تی‌کچوونی پێوه‌ندییه‌کانی نێوان میرنشینی ئەرده‌لان و زهند ییه‌کان، بۆ ئەم شه‌ره ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که ژماره‌یه‌ک له ناو‌دارانی زهن‌دی نێو سوپای کهریم خان به‌ دەستی سوپای ئەرده‌لان ده‌کوژرین و حه‌سه‌نعه‌لی خانی ئەرده‌لانی‌ش وێرپای رزگارکردنی مهرعه‌لی خانی ته‌که‌لوو له ته‌نگه‌زه و ئاب‌لووقه‌ی سوپای زهند، به تالانکردنی ئۆردووی کهریم خان و دوور خستنه‌وه و کۆچپێکردنی زۆره ملیانه‌ی چوارسه‌د بنه‌ماله‌ی له‌ک، له خانه‌دانی زهن‌دیه‌کان بۆ سڼ گون‌دی ناوچه‌ی له‌یلاخ، بووه هۆی توورپه‌بوونی له راده‌بده‌ری کهریم خانی زهند (قاضی، ۱۳۸۷: ۵۴؛ مستوره، ۲۰۰۵: ۱۱۴).

زۆری پڻ ناچڻ ئیمامقوڵی خانی زهنگه‌نه‌ش، به له‌شکرپکی گران هی‌رشی هینایه سهر ئەرده‌لان و میری ئەرده‌لانی‌ش، له ناوچه‌ی بیه‌وار پێشی پڻ گرت (مستوره، ۲۰۰۵: ۱۱۶؛ گلستانه، ۱۳۹۱: ۱۵۴) و له‌شکری ئیمامقوڵی خانی شکاند و له ئەنجامی ئەم سهرکهوته‌ن برپێک له ناوچه‌کانی کرماشان، سونقۆری کولیا‌یی، که‌نگاوهر، مه‌لایر و ته‌نانه‌ت بروجێرد و گولپایگانیشی خسته ژێر رکی‌فی خۆی و راسته‌خۆ حاکمی بۆ دانان (مستوره، ۲۰۰۵: ۲۰۰۵).

۱۱۶: اردلان، ۲۵۳۶: ۴۸؛ مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۴۹). بەم شىۋەدە سىنورى قەلئەمپروى مىرنىشىنى ئەردەلەن، ئە سەردەمى ھەسەنەلى خان دۋاى چەندىن سالى پەرتەۋازىمى، تا رادەمىكى زۆر بەرفراوان دەبى و چەندىن خىللى گەۋرەى ئەم ناۋچانە ۋەك؛ زەنگەنە، كەلھوپ و گۆران بە ناچارى ملەكەچىۋونى خۇيان پادەگەينىن و دەچنە ژىر پىقى دەسلەتدارىتى ھەسەنەلى خانى مىرى ئەردەلەن.

كەمىك دواتر، بە راۋنانى سلىمان پاشاى بابان بە ھۆى سەلىم پاشا و دواترىش پەنادانى سلىمان پاشا ئە لايەن ھەسەنەلى خان، پىۋەندى نىۋان ئەم دوو مىرنىشىنە ئالۆز دەبى و گۆزى و پەشۋكاۋى تىدەكەۋىت (اردلان، ۲۵۳۶: ۴۸-۴۹). ئە بەر ئەۋەدى مىرى ئەردەلەن پازى نابى سلىمان پاشا تەسلىمى سەلىم پاشاى بابان بىكاتەۋە، سەرمپاى ھەموو ھەۋلە ئاشتى خوازەكان و گۆرىنەۋەدى نامە و ناردنى نوئىنەرانى تايىبەت، بۆ بەدەستە ۋەدانى سلىمان پاشا و دەستىۋەرنەدان ئە كاروبارى ئەو مىرنىشىنە، ئە كۆتايى سالى ۱۷۴۹ز دا، شەپكى سەخت ئە ناۋچەى مەريوان ئە نىۋان ھەردوۋلا ۋوودەدا و تىيدا مىرى ئەردەلەن بە توندى توشى شىكست دەبى و بە ناچارى بەرمو ھەۋرامان پا دەكات(گلىستانە، ۱۳۹۱: ۱۵۸-۱۶۰). ئە ئەنجامى ئەم ھىپشە، شارى سە ئە تۆلەى ھەۋاندەۋەدى سلىمان پاشا، بۆ ماۋەدى يەك سالى، ئە لايەن سوپاى بابانەكانەۋە دەستى بەسەرداگىرا و بە توندى تالان كرا و ئاۋايىەكانى سووتىنرا و ژمارەمىكى زۆر ئە خەللى دەۋلەمەندى سە و بىنەمالە ناۋدارەكانى بۆ سلىمانى و كۆيى و ھەرىر، بە زۆر كوچىنران (كوردستانى، ۱۹۸۹: ۱۵۶).

ھەسەنەلى خان دۋاى سالىك دوۋرى، تۋانى جارىكى دىكە بگەپتەۋە بۆ سە و جەلەۋى دەسلەت بە دەستەۋە بگرىت، بەلام زۆرى پىنەچۋو بە ھۆى كىشە ناۋخۆيىەكانى ناۋ بىنەمالەى ئەردەلەن و ھەنگەپرانى ئىبراھىم بەگى ۋەكىل، كە ھاكىمى پىلنگان و بىلەۋەر بوو، دىسان دۆخى ئەم مىرنىشىنە ۋوۋى ئە كزى و پەشۋكارى نا. ئىبراھىم بەگ كە ۋۆللىكى بەرچاۋى ئە شكانى سوپاى ھەسەنەلى خان ئە بەرامبەر ھىرشى بابانەكاندا ھەبوو، بە گەپنەۋەدى ناۋبراۋ تەنگەتاۋ دەبى و بە ناردنى چەند نامەيەكى نەپنى بۆ كەرىم خانى زەند و ئىمام قولى خانى زەنگەنە، ۋىپراى نامازەكردن بە دۆخى ئالەبارى ناۋخۆى مىرنىشىنى ئەردەلەن، ھاۋكات داۋايان لى دەكات كە ئەم دۆخە بە دەرفەت بزەنن و پىكەۋە ھىرش بىكەنە سەر ئەردەلەن(مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۱؛ مستورە، ۲۰۰۵: ۱۲۱).

ئە سالى ۱۷۵۰ ئەم كات و ساتە ھەستىارمدا، زەندىيەكان شكانى ھەسەنەلى خان و كىشە ناۋخۆيىەكانى ئەم مىرنىشىنەيان قۆزتەۋە و بە لەشكرىكى گەۋرە، ھىرشىيان بىردە سەر ئەردەلەن و ئەگەرچى پىۋاۋ ماقوۋل و رىشسىپانى ناۋچەكە ھەۋلىاندا، ئە پىگى ئاشتى كىشەكان چارەسەر بىكەن، بەلام سوۋدى نەبوو و سوپاى زەند سەر ئە نۆى سەنيان تالانكرد و بە فەرمانى خانى زەند، سەرچەم ئاۋايىەكان و تەننەت مزگەۋت و قوتابخانەكانىشيان

سوتاند(قاضی، ۱۳۸۷: ۵۷؛ گلستانه، ۱۳۹۱: ۱۷۹). به پیی گپرانهوهی مهستووړه خانمی ئهردهلان "مزگهوت و قوتابخانهكان بوون به ئاخوړی ئهسپهكان"(كوردستاني، ۱۹۸۹: ۱۱۷). دياره كردهوه كانی كهريم خان و سوپاكهی له وپرانكردنی شاری سنه و كوشتن و سووتاندنی ئاوايیهكان و تالانی سهرووت و سامانی دانیشتهوانی ئهم شاره، رق و كینهی نیوان ئهم دوو خانهدانهیان قوولتر كرد(وقایع نگار كردستاني، ۱۳۸۴: ۱۰۸، سنندجی، ۱۳۶۶: ۱۴۵) سهرمپای گشت ههولكهانیان، سوپای زهند نهیتوانی حهسنههلی خانی میری ئهردهلان، كه خوئی له قهلائی سهختی "قهراتورا" هشاردا بوو، بگرن (مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۱).

دهكرئ بگوترئ تیكهآ بوونی حهسنههلی خان له كیشهی میراتگرانی دهسهلاتی بابانهكان به هوئی هواندنهوهی سلیمان پاشای پاكردوو، به تیچوونی دوا روژی سیاسی خوئی تهواو بوو و له ئهجامدا میرنشینى ئهردهلان دیسان بوو، به كاوكه و شیوانی بواری ئابووړی، جیگهی ماوهی كورتی ئارامی و سهقامگیری ولاتی گرتهوه. دواي گهپرانهوهی سوپای زهند، حهسنههلی خان له توښهی هیږشی زهنديیهكان به باشی زانی بو ریك و پيكدردنی كاروبار و ههروهها سهلماندنی دهسهلاته لاوازهكهی، ږوو له ئازادخانی ئهفغان بكات و گوئی رایهلیی خوئی پي رابگهینیت(سنندجی، ۱۳۶۶: ۱۴۶).

میرنشینى ئهردهلان له سهردهمی فهرمانهوایی كهريم خانی زهند (۱۷۵۱-۱۷۷۹):

سالی ۱۷۵۱ز له كاتی هیږشی عهلموراد خانی بهختیاری بو سهر ناوچهی كرماشان و دواتر ئهردهلان، به بیانووی گهپراندهوهی تاج و تهختی پاشایهتی بو شا سولتان حوسینی دووهم، حهسنههلی خان ئهم دهرفتههی قوژتهوه و هاوكات ږووی له بهرهكانی شهپ كرد. بویه بو یهكهم جار سوپای یهكگرتووی میری ئهردهلان و زندهكان له دهشتهكانی "بلیوار" ی كوردستان له ئهجامی شهپړكی سهخت توانیان لهشكري خانی بهختیاری تیك بشكین. له هاوینی ههمان سال ئازادخانی ئهفغان، كه له ئهسفههان دهسهلاتی خوئی جاردا بوو، له وهلامی چاكهكانی پاشای بابان، حهسنههلی خانی لابرد و سهلیم پاشای به حاكمی نوئی ئهردهلان دانا. زوړیشی پي نهچو و حهسنههلی خانی كوڼه والی به فهرمانی سهلیم پاشا له سنه دوور خرایهوه و پاشا ههوت مانگ له قهلاچوالان به شیوهیهکی نهینی كوژا (اردلان، ۲۵۳۶: ۴۹؛ سنندجی، ۱۳۶۶: ۱۴۶، پری، ۱۳۸۴: ۲۶۸؛ مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۲).

دواي كوژرانی حهسنههلی خان، كهريم خانی زهند دیسان ږووی لهشكري خوئی له ئهردهلان كرد و شاری سنه ییتهخت سهر له نوئی تالان كرا. بهردموامی ئهم دوخه نالهباره وایكرد، كه خهلكی ئهردهلان پشتگیری له كهريم خانی برای حهسنههلی خان بكهن، تا وهك میری نوئی دهست به كار بیټ، بهشكه دوخهكه ږوو له سهقامگیری و ئارامی بنیت. ماوهی دهسهلاتی كهريم خان (۱۷۵۱-۱۷۵۲) كه كهتر له یهك سالی خایاند، جگه له پهشوكاوی و مالمویرانییهکی پتر، بو دانیشتهوانی ئهم میرنشین، هیچ ئهجامیکی ديكه

به‌دوای خۆیدا نه‌هێنا، هه‌ بۆیه‌ش به‌ گوته‌ی دانهری "لب التوارىخ" : " خۆل به‌ سه‌رى كوردستان و كه‌رىم خانى والى، كه‌ له‌ ماوه‌ كه‌مه‌ى ده‌سه‌لاتیدا، ئاگرى خسته‌ ناو ماڵ و گيانى خۆى و دانىشتوانى ئەم میرنشینە داماوە" (اردلان، ۲۵۳۶: ۵۰).

دوای مردنى كه‌رىم خانى ئەردەلان، بۆشاییه‌كى گه‌وره‌ رووى له‌ فه‌رمانپروایه‌تى ئەم میرنشینە كرد، كه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا پتر به‌ وێرانیه‌كه‌ ده‌چوو، بۆیه‌ دانىشتوانى ئەردەلان چاوهروانى گۆرپانكارىیه‌كى گه‌وره‌ بوو. زۆرى نه‌برد خسرۆ خانى دووم (۱۷۵۲-۱۷۸۳) كه‌ له‌ ته‌مه‌نى بیست ساڵیدا بوو، سه‌هرپای نه‌بوونی هه‌یچ جوړی ته‌جربه‌یه‌كى هوكمپرانى، تاكه‌ پالیوراوى به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتنى ده‌سه‌لاتى میرنشینى ئەردەلان بوو (قاضى، ۱۳۸۷: ۵۹). رۆك له‌م كات و ساتانه‌دا كه‌رىم خانى زهن‌دیش له‌ چاو ركباه‌رانى دیکه‌ى ده‌سه‌لات روه‌به‌ر و مه‌وداى قه‌له‌مه‌روه‌كه‌ى به‌رفراوانتر ببوو و له‌ ژێر ناوى "وه‌كىل الدوله‌" له‌ ئەسه‌فه‌هانى كۆنه‌ پێته‌ختى جارانى سه‌فه‌و یه‌كه‌كان فه‌رمانپروای ده‌كرد. خوولێ یه‌كه‌مى هوكمپرانى خسرۆ خانى گه‌نج، كه‌ به‌ بئ هه‌یچ پشتیوانیه‌یه‌كى ده‌ره‌كه‌ى جله‌وى ده‌سه‌لاتى له‌ میرنشینى ئەردەلان به‌ده‌سته‌وه‌ گرته‌بوو، زۆرى نه‌خایاند و به‌ هۆى ده‌ستپوه‌ردانى به‌رده‌وامى سه‌لیم پاشاى بابان، بۆ ماوه‌ى نزیکه‌ى چوار ساڵ (۱۷۵۲-۱۷۵۶) به‌ ناچارى هوكمپرانى ئەردەلانى راده‌ستى سه‌لیم پاشا كرد (مه‌ستوره‌، ۲۰۰۵: ۱۲۸).

له‌م كاتانه‌دا كه‌ ولاتى ئێرانیش به‌ دۆخێكى هه‌ستیاردا تێده‌په‌رى، میرى ئەردەلان به‌ مه‌به‌ستى گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لات، به‌ پلانیكى زیه‌ركانه‌ و به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ ركباه‌رایه‌تى دێپینى ئیوان كه‌رىم خانى زهن‌د و مه‌مه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانى قاجار، خۆى له‌ خانى قاجار نزیک كرده‌وه‌ و به‌ پالێشتى ناوبراو توانى جارێكى دیکه‌ به‌ ده‌ریه‌پاندنى سه‌لیم پاشاى بابان له‌ ساڵى ۱۷۵۶، جله‌وى فه‌رمانپروایى میرنشینه‌كه‌ى به‌ده‌سته‌وه‌ بگریت (اردلان، ۲۵۳۶: ۶۰). ئەگه‌رچى له‌ ماوه‌ى چوار ساڵى هوكمى سه‌لیم پاشا له‌ میرنشینى ئەردەلان، ناوچه‌كانى ژێر ده‌سه‌لاتى تا راده‌یه‌ك بووژابوونه‌وه‌، به‌لام دواتر له‌ ژێر گوشارى خه‌لكى ناڕازى و به‌ فه‌رمانى مه‌مه‌مه‌د حه‌سه‌ن خانى قاجار، له‌ كار لادرا و خسرۆ خانى دووه‌م جارێكى دى له‌ شوینی كرا به‌ میرى ئەردەلان (پرى، ۱۳۸۴: ۲۶۹).

له‌ لایه‌كى دیکه‌وه‌ به‌ گوێره‌ى باسكردنى وقایع نگارى كوردستانى دوای یه‌كلابوونه‌وه‌ى چاره‌نووسى حه‌سه‌نعه‌لى خانى كۆنه‌ والى ئەردەلان، هه‌شتا ساڵێك به‌سه‌ر هوكمى سه‌لیم پاشا تێنه‌په‌رى بوو، كه‌ خه‌لكى ناوچه‌كه‌ دژى ده‌سه‌لاتى ناوبراو راپه‌رین. سه‌لیم پاشا، كه‌ به‌ زه‌حمه‌ت توانیووی گيانى خۆى رزگار بكا، بۆ ئەوه‌ى سه‌ر له‌ نوێ ده‌سه‌لات بگریته‌وه‌ ده‌ست، به‌ باشى زانى بجیه‌ته‌ ژێر سیبه‌رى قاجاره‌كان (اردلان، ۲۰۰۵: ۱۲۸-۱۳۰)، به‌لام خانى قاجار (مه‌مه‌مه‌د حه‌سه‌ن خان) كه‌ به‌ وردى چاودێرى بارودۆخى میرنشینى ئەردەلانى ده‌كرد، بۆ رۆزگرتن له‌ دۆستایه‌تى و پێوه‌ندى له‌ میژینه‌ى ئەحمه‌دخانى كۆنه‌

ھاوپەيىمانى، خسرو خانى كۆپى ئەحمەد خانى، بە مىرى ئەردەلان دانا و پەوانەى سەنى كىرد (وقايە نىگار كىردستانى، ۱۳۶۴: ۱۰۹؛ سەندىجى، ۱۳۶۶: ۱۴۷).

بە گۆيىرەى باسكىردنى ھەندى ئە مېژوونوسە ناوخۇيىيەكان، خانى قاجار بە مەبەستى رېڭەگىرتن ئە ھەر جۇرئ ھەلگەلەنچى دىكە ئە لايەن نەيارانى ۋەك خانەدانى ۋەكىلى، عەباباس خانى شاھسەۋەنى بە دوو سەد سۈارى چەكدار، بۇ پىشتىۋانى كىردن ئە مىرى ئەردەلان بەرمو سەنى بەرىكىرد(مىردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۴). ديارە خانەدانى ۋەكىلى، ئە بنەمالە كۆنەكانى نىشتەجى مىرنىشىنى ئەردەلان بوون، كە دۋاى خانەدانى ئەردەلان نىيەكان خاۋەنى پىڭە ۋە ھىزى تايىت بەخۇيان بوون و بە درىژاىى ماۋەى بوونيان ئە دامودەزگاي كارگىرئ و سىياسى مىرنىشىنى ئەردەلاندا، جىڭە ۋە پىڭەى ديار و پۇلى گىرنگ و بەرچاۋيان ئە گۇرانكارىيە سىياسىيەكانى ناۋ دەسەلاتى مىرنىشىنى ئەردەلان ئە ماۋەى سەدەكانى دۈزەدە ۋە سىزدەى كۆچى ئە كوردستاندا ھەبوۋە (بەرامى و مۇظىرى، ۱۳۹۰: ۶۵-۶۶). خسرو خان دۋاى بەدەستەۋەگىرتنى دەسەلات بۇ جارى دوۋەم، بۇ ئەۋەى دۇخى نالەبارى سەنى پىتەخت، كە بە ھۆى ھىرشەكانى زەندىيەكان ئە لايەك و سەلىم پاشاى بابان ئە لايەكى دى رۋوى ئە خرابى پەشۋكاۋى نابو، ئە يەكەم ھەنگاۋا زۇربەى دانىشتۋانى ئەم شارەى بۇ قەلەى ھەسەن ئاۋا گۈاستەۋە (مىردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۴، مستۈرە، ۲۰۰۵: ۱۳۲). ديارە ئەم قەلەى يەكە ئەم چۈار كۆنە قەلەيانە (زەلم، پىلنگان و مەريۋان) بو، كە بەر ئە درۋستكىردنى شارى سەنى و كىردنى بە پىتەختى فەرمانرۋايىيەكەى، ناۋەندى دەسەلاتى مىرانى پىشۋوتىرى ئەردەلاننىيەكان بو. ئە سالى ۱۷۵۸ئازاد خانى ئەفغان بە ھاندانى سلىمان پاشاى بابان و بە بىانوۋى ئەۋەى كەۋا، پەۋندە كۆچەرەكانى سەرسىۋورى نىۋان ئەردەلان و بابان ئە لايەن دارۋەستە خسرو خان ئازار دەدرىن، ھىرشى كىردە سەر سەنى و ئەم شارەى ئابلۋوقەدا (مستۈرە، ۲۰۰۵: ۱۳۴). دۋاى چەند شەرىكى بچۈۋكى بى ئەنجام، ئەشكىرى ئازاد خان پاش دۈزەدە پۇز بە بى ھىچ دەسكەۋتىكى بەرچاۋ، ۋازيان ئە ئابلۋوقەدانى سەنى ھىنا و بەرمو بارەگاكانى خۇيان كىشانەۋە(اردلان، ۲۳۵۶: ۶۲).

دۋاى كۆزۋانى مەمەد ھەسەن خانى قاجار ئە سالى ۱۷۵۸ئە شەرىكى ناوخۇيى ئە ناۋچەى ئەستەر ئابادى گۈرگان، خوسرو خان ھەستى بەۋە كىرد كەۋا، كەرىم خانى زەند، كە ئىتر تاكە فەرمانرۋاى زۇربەى ھەرىم و ناۋچەكانى ئىران بو، بە ھۆى ھەبوۋنى پىۋەندىي گەرم و گۈرى ناۋبراۋ، ئەگەل خانى قاجار و خۇبە دوۋرگىرتن ئە زەندىيەكان، بە تۈندى لىي پەنجاۋە ۋە پەنگە دىسان بە تەماى ئەۋە بى، كە تۆلەى لى بكاۋە (سەندىجى، ۱۳۶۶: ۱۵۱)، بۇيە ھەر زوۋ دەستى كىرد بە كۆكىردنەۋەى سوپا و سەر ئە نوئى خۇ رېكسەتەۋە ۋە نۆزەكىردنەۋەى قەلە سەربازىيەكانى ناۋ قەلەمپروى مىرنىشىنەكەى ۋە ھاۋكات ھەۋئىدا، ئە رېڭەى جىيەجى كىردنى سىياسەتتىكى نىرم و ھەكىمانە بە مەبەستى

پاراستنی دەسلەتەكەى، خۆى لە خانى زەند نزيك بكاتەوه. بۆ ئەم مەبەستە، كاتىك لە ساى ١٧٥٩ههواتى گەيشتنى ئۆردووى كەرىم خانى "وهكىل الرعايا"ى زانى، ئەحمەد خانى كورپى بە دياربەهەكى زۆرمو ناردە لاى كەرىم خانى زەند و گوێپرايەلى خۆى پێپراگەيانە (سەندجى، ١٣٦٦: ١٥٢)، ئەگەرچى وهقايەنگارى كوردستانى پىپى وايە كهوا خسرومخانى، دواى هەستەكرەن بە مەترسى توكە سەندەنەوى خانى زەند، خۆى چوووتە لاى كەرىم خان و گوێپرايەلى خۆى پى پراگەيانەوه (وقايەنگار كردستانى، ١٣٨٤: ١٠٩-١١٠) دواتر خسروم خانى ئەردەلان، بۆ ئەوى خانى زەند لە كردەموهەكانى خۆى دىنيا بكاتەوه، ئەحمەد خانى كورپى بۆ شيرازى پىتەخت نارد، تا وەك بارمەتە لە خزمەت فەرمانرواى زەنددا بىت(كوردستانى، ١٩٨٩: ١٢٧).

لە ساى ١٧٦٢سليمان پاشاى بابان هيرشى كرده سەر ناوچەى ئەردەلان، بەلام لە مەريوان لە لايەن سوپاى خسروم خان تىك شكا و ناچار بوو پەنا بۆ بارەگای كەرىم خان لە شيراز ببا و هەر لە وىش توانى خانى زەند رازى بكا، كە لە شوينى خسروم خان ببى بە والى كوردستان (مردوخ، ١٣٧٩: ٣٥٦؛ پرى، ١٣٨٤: ٢٦٩)، تاكو بەم شيوە مەيرنشىنى ئەردەلان بە دەسلەلاتى بابانەوه بلكيى. شايانى باسكردنە كهوا، كيىشە كوئەكانى نيوان مەيرنشىنى ئەردەلان و زەندبەهەكان و پيوەندى مەري ئەردەلان بە خانەدانى قاجار، كە لە ئەنجامدا بوو بە هۆى بى برواى خانى زەند بە مەري ئەردەلان، يەكى لە هۆكارە سەرهەكيبەكانى سەپاندنى دەسلەلاتى بابانەكان بوو بە سەر مەيرنشىنى ئەردەلان. سليمان پاشا كە دەسلەلاتى گرته دەست، ئەك هەر مى بۆ عوسمانبەهەكان نەدا، بگرە بۆ سەلماندنى گوێپرايەلى خۆى بە خانى زەند، هەر زوو عەلى خانى كورپى بە خيزانەوه وەك بارمەتە، بۆ لاى كەرىم خان نارد. سليمان پاشا بۆ ماوەى دوو سال بە سەرهەخۆى فەرمانروايەتى بابان و ئەردەلانى كرد(پرى، ١٣٨٤: ٢٧٠؛ موسوى نامى، ١٣٦٨: ٤٧). سليمان پاشا دواى شەش مانگ لە پەنابردنى بۆ دەريارى زەند، لە لايەن كەرىم خانەوه بە سوپايەكى تىكەل بە ئەردەلانبەهەكان و بابانەكان بەمەبەستى داگرکردنى شارەزور، بەرمو ئەم هەريەمە بەرپەكەوت و بە بەزاندن و دركردنى ئەحمەد پاشاى بابان، كە لە لايەن وەزىرى بەغداوه لە شوينى دانرابوو، دەستى بەسەر هەريەمى شارەزور داگرت، بەلام زۆرى پىنەچوو حاكىمى بەغدا بە مەبەستى تەمبى كردنى ناوبراو روى لە كوردستانى بابان كرد (مردوخ، ١٣٧٩: ٣٦٧). لە ميانەى ئەو شەپەدى كە لە نيوان سليمان پاشا و سوپاى حاكىمى بەغدا روويدا، سليمان پاشا شكا و دەسلەلاتى لە كوردستانى بابان دارپا و زۆرى پىنەچوو بە دەستى فەقى ئىبراھىم ناويك، كە خەلكى ئەردەلان بوو كوژرا (سەندجى، ١٣٦٦: ١٥٣).

بە كوژرانى سليمان پاشا لە ساى ١٧٦٤بە فەرمانى كەرىم خان، عەلى خانى كورى جىگەى باوكى گرتهو و دەسلەلاتى مەيرنشىنى ئەردەلانى بە دەستەوه گرت، بەلام

لەبەر ئەوەی کە لە کارەکهیدا سەرکەوتوو نەبوو و خەڵکی ئەردەلان ئێنی نارازی بوون، دواى گەشتى وەفدىک لە پیاوماقوولانى ئەردەلانى بۆ بارەگای کەرىم خان و داواى گەڕانەوهى خسرو خان بۆ سەر دەسەلاتى میرنشینی ئەردەلان، کەرىم خان پازى دەبى بە مەرجى بە بارمە هێشتەوهى ئەحمەد خانى کورى لە شیراز، عەلى خانى کورى سلیمان پاشا لە دەسەلات لا بەریت و دیسان فەرمانى میرایەتى بۆ خسرو خان واژۆ بکات و پەوانەى سنەى پیتەخت بکاتەوه (اردلان، ۱۳۸۷: ۱۴۵). بەم شیوەیه بە لادانى عەلى خانى کورى سلیمان پاشا لە حوکمرانى ئەردەلان، بۆ دواجار دەسەلاتى بابانەکان لە میرنشینی ئەردەلان نەما و ململانێى دەسەلات، لە نیوان میرەکانى ئەردەلان و پاشاکانى بابان زۆرى نەخایاند، چوونکە بە گەڕانەوهى خسروخان بۆ سنە میرنشینی ئەردەلان سەر لە نوێ لە لایەن ئەندامانى ئەم بنەمالەیه فەرمانروایەتى کرا (قاسیلیهقا، پى. ئى، ۱۹۹۷: ۶۵).

گەڕانەوهى خسروخانى گەوره، بۆ ئەردەلان و دانیشتنى لە سەر تەختى حوکمرانى، بە قسەى میژوو نوسانى ئەو کات، بە خۆشییهکی گەوره و بە گەرمى پیشواى ئى کرا (سەندجى، ۱۳۶۶: ۱۵۲؛ مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۷). دیارە دواى سەقامگیری بارودۆخ و پێک و پێک کردنى کاروبارەکان، ولات پروی لە ئاومدانى و گەشە کردنى ئابوورى و سەقامگیری ئاسایش و ئارامى کرد. وا پێدەچیت ئەم جاره تا ۱۵ سالى دواى مردنى کەرىم خان یانى تا سالى ۱۷۹۴ز و کۆتایى فەرمانروایەتى زەندەکان پێوەندییهکانى میرنشینی ئەردەلان لەگەڵ دەسەلاتى ناوەندى، جگە لە چەند شەڕ و هەڵپەڕژانیکی بچووک و کاتى، تا رادەیهک باش بووبى و کەمتر تووشى کێشه و گرفتى گەوره بووبن (کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۶۷).

خسرو خان لە خوولێ سییهى فەرمانرواییهکهیدا (۱۷۶۵-۱۷۹۳)، بە شیوەیهکی گشتى هەموو هەولێ خۆى خستە گەڕ تاكو دۆخى ئابوورى، سیاسى و کۆمه‌لايه‌تى دانیشتوانى میرنشینه‌کەى ببوژنیتەوه و ولات ئاومدان بکات و خەڵک لە نەهامەتى و بى دەردەتانی رزگار بکات و ولاتیش لە شەڕ و ئازاوه و دووبەرەکی بەدوور بگریت، تاكو دانیشتوانى میرنشینه‌کە، لە سییه‌رى ئاشتى و ئارامى ژيانیکى ئاسووده بەسەر ببه‌ن. بۆ ئەم مەبەسته میرى ئەردەلان داواى لە سەرجه‌م دانیشتوانى قەڵەم‌پەوى ژێر دەسەلاتى خۆى کرد تاكو هاوکاری یه‌ک بن لە دووباره‌ بنیاتنانه‌وه و سەر لە نوێ ئاومدانکردنه‌وى ولات و نوژنکردنه‌وى خراپى و وێرانییه‌کانى رابردوو و گەڕانەوهى مالباته‌ کۆچێنراوه‌کان، کە لە سالانى دەسەلاتى بابانەکان بە زۆرى لە نیشتیمانى خۆیان دوور خرابوونەوه. لە ئەنجامى ئەم داواکارییه‌ ژماریه‌کی زۆر لە بنەماله‌ ناودار و زەنگینه‌کانى ئەردەلان، سەر لە نوێ گەڕانەوه بۆ سەر جیگه‌ و پێگه‌ى خۆیان و بە سەرۆت و سامانى خۆیان یارمه‌تیدەرى خسرو خان بوون لە دووباره‌ گەشاندنه‌وى ولات. خسرو خان لە درێژى کارەکانیدا، قەلاى "دارالایاله‌"ى نوژن کردەوه، کە دواتر ناوی تەپۆله‌ى ئى نرا، کە گەرماویک و مزگەوتییک

و چوار باخچى جوان و پاڙاوهى له خو دهگرت. ههروهما دهستىکرد به دروستکردنى كۆشكىكى گهوره و ناوازه به ناوى خسرو ئاوا، له ناوهندى شارى سنه، كه دواتر بوو به ناوهندنى رايكردنى كاروباروكانى مىرى (سنندجى، ۱۳۶۶: ۱۵۳؛ وقايع نگار كردستانى، ۱۳۸۴: ۱۱۱).

به گوڤرهى باسكردنى مهستووړه خانمى ئهردهلان، خسرو خانى والى به دريژايى دوازه سال، له ماوهى سالانى (۱۷۶۵-۱۷۷۷) سهرجهم هيژ و تواناي خوځى خسته گهړ بو سهپاندنى دادپهرومى و باشتركردنى دوځى ژيانى دانىشتوانى ميرنشينهكهى، تاكو لهو پهړى ناسوودمى و تهبايى له ناشتپهكى سهقامگير و بځ خوش دا بژين (مستوره، ۲۰۰۵: ۱۴۰). دياره به هوځى هم كار و كردموانهى والى و خو بهدوورگرتن له ههر جوړئ ههلسوكهوتى ناشياو و خوښهگهوره زانين، دانىشتوانى ئهردهلان نازناوى "خان دموښ" يان پښ دابوو (بابانى، ۱۳۷۷: ۵۱). ئهگهړچى لهو ئارامى و ئاسايشهى كه له سيپهري سياسته چاكهكانى والى هاتبووه ئاراهه زوړى نهخاياند و به هوځى كيښهكانى ئيران و عوسمانى سهر له نوځى گوږانى بهسهردهات و ئالوژييهكان جيگهيان گرتهوه.

سالى ۱۷۷۲كاتيځ محهمهد پاشاى مىرى بابان له بهر كيښه ناوخوييهكانى بنهمالهكهيان و له تولهى دهستپومردانى عومهر پاشاى حاكمى بهغدا له كاروبارى ميرنشينهكهى، پهناى برده بهر كهريم خانى زهند و له شيرازى پايتهخت ئاكنجى بوو تاكو له كاتى پيويست پشتگيريى لځ بكات بو ئهوهى بگهړپتهوه سهر تهختى دهسهلاتهكهى، خانى زهنديش هم دمرفهتهى قوستهوه و به تهياركردنى سوپايهك به سهركرديايتى عهليموراد خانى زهند به مهبهستى داگيركردنى شارهزور، له سالى ۱۷۷۳هانى محهمهد پاشاى بابانى دا، كه جاريكى ديكه جلهوى دهسهلاتى ميرنشينى بابان به دهستهوه بگريت (قاضى، ۱۳۸۷: ۶۲). ئهگهړچى به گوڤرهى باسكردنى نووسهري "تاريخى گيتى گوشا" سوپاي هاوبهشى كوردانى گهرووس و ساين قهلا و نهنگوران به سهركرديايتى عهليموراد خانى زهند له شهري دژ به كاريهدهستانى دموښهتى عوسمانى و هاندانى محهمهد پاشاى بابان، له سهرمتادا سهركهوتنيان بهدهست هيڼاوه بهلام، دواتر به هوځى بهديلگرتنى عهليموراد خانى زهند و پهړتهوازه بوونى سوپاكهى، كهريم خان ناچار دهبځ جاريكى دى نهزمرعلى خانى زهند به سوپايهكى تازه به هاناي پاشاى ههگهړاوى بابان بجيت(نامى، ۱۳۶۳: ۶۷-۶۸).

واپيډهچيت ئهگهري بهردموامبوونى خراپى پيونهنديهكانى نيوان زهندييهكان و ميرنشينى ئهردهلان بگهړپتهوه بو پشتگيريى دهسهلاتى ناوهندى (زهندهكان) له بابانهكان، كه ركباهري سهرهكى بنهمالهئى ئهردهلان بوون (بابانى، ۱۳۶۶: ۵۳) دياره مهبهستى زهندييهكانيش هم سياسته، لاوازكردنى دهسهلاتى عوسمانيهكان بوو له كوردستانى ژير دهسهلاتى بابانهكاندا. دواى ئهوهى سوپاي زهند توانى له ۱۶نيسانى ۱۷۷۶ز شارى گرینگ و

ستراتیژیکی بهسرا داگیر بکات، دموډه تی عوسمانی دهیویست بهرمیه کی جهنگی له کوردستاندا بکاتهوه بۆ ئهوهی ئێران ناچار بکات هیزهکانی خۆی له بهسرا بکیشیتهوه و سهرقالی کیشهکانی کوردستان بن تا ئهرکی نازادکردنی بهسرا ئاسانتربێ. بهم شیویه فهرمای بۆ حهسهن پاشای والی شارمزوور دهرچوو تا بجیت بهرهی کوردستان (غزازی کاشانی، ۱۳۶۹: ۹۵).

به هۆی ئامازهکردنی نووسههه کتیبی دانسقهی "گولشههی موراد" زۆری پیناچیت، که محهمهد پاشای بابان، سههرهپای ههموو چاکهکانی کهریم خان و پشتگیریه سهریازییه بهردهوامهکانی بۆ ئهوهی، که جاریکی دیکه جلهوی دهسهلات له بابان بگریته دهست، کاتییک له لایهن عومهر پاشای حاکمی بهغدا، له شوینی ئهمهد پاشای برای دهکریته حاکمی قهلاچۆلان و ئهمهد پاشای برای دهبهزین و ئهویش به ناچاری پهنا دهباته بهر خسرو خانی والی ئهردهلان، محهمهد پاشا به سوپایهکی دوازه ههزار کهسی له بههاری سالی ۱۷۷۷هههش دهکاته سهه میرنشینی ئهردهلان (غزازی کاشانی، ۱۳۶۹: ۳۶۵؛ قاضی، ۱۳۸۷: ۶۴-۶۵؛ مستوره، ۲۰۰۵: ۱۴۱). دیاره محهممه پاشای بابان، به مهبهستی مسۆگهرکردنی پشتگیری والی بهغدا به ئینی پیدابوو، که ئهگهر بیتو له روهی سهریازییهوه پشتگیری بکری، ئهردهلانی بۆ داگیر دهکات، بۆیه والیش له شکرکی گهرهه به هانای دهنیریت و پیکهوه روو له ناوچهی ئهردهلان دهکهن و ههر ئهوهندهی سوپای هاوبهشیان، دهگاته مهريوان و بانه، دهست به کوشتار و تالان و برۆیهکی زۆر دهکهن (نورس، ۱۹۷۹: ۲۷۷-۲۷۸).

لهم کات و ساته ههستیاردا، که خسرو خانی والی و میرنشینهکهی له ناکاومه، به هۆی یهکێ له هاوبهیمانه کۆنهکانی کهریم خان، تووشی ههشیکه بهریلاو دهب، به مهبهستی رێگهگرتن لهم ههشیه بهرفراوانه و بهرگریکردن له قهلهمرووی میرنشینهکهی، دواي ئاگادارکردنهوهی کهریم خان، به سههرکردایهتی سوپایهک روهو له بهرهکانی شهه دهکهن. ههر دوو سوپا له ناوچهی "سهترههجان"ی مهريوان پیکداهه لپهزان و له ئههجامدا سوپای ئهردهلان تووشی شکستیکی سهخت هات و زیانیکی زۆری لێ کهوت و ژمارهیهکی زۆریشیان لێ کوژران و ژمارهیهکی بهدیل گیران، بۆیه بهناچاری بهرمو سنه پاشهکشیهان کرد(کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۶۸؛ سنندجی، ۱۳۶۶: ۱۵۴؛ مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۵۸-۳۵۹؛ غزازی کاشانی، ۱۳۶۹: ۳۶۶). بلاوووه نهوهی ههوالی ههشیه سوپای هاوبهشی محهمهد پاشای بابان و والی بهغدا بۆ سهه میرنشینی ئهردهلان و شکانی سوپای والی ئهردهلان، وایکرد کهریم خانی زهند به مهبهستی تهههیکردن و تۆله سهندهوه له محهمهد پاشای یاخی، سوپایهکی گهرهه به سههرکردایهتی کهههلی خانی زهند و زۆلهقار خانی حاکمی خهسه، بهرمو مهیدانی شهه بهرێ بکات. ههر ئهوهندهی ههوالی بهرپیکهوتنی سوپای زهند گهسته ئوردووی

پاشای بابان، ئەمۆش عومەر پاشای حاکمی بەغداى تێگەیاندا و زۆرى پێنەچوو، بە فەرمانى والى بەغدا لەشکرێكى ٤٢ هەزار کەسى بۆ پشتیوانى محەممەد پاشای بابان خۆى گەياندا بەرهەکانى شەپ(غزارى کاشانى، ١٣٦٩: ٣٦٦-٣٦٧؛ قاضى، ١٣٨٧: ٦٦، مستورە، ٢٠٠٥: ١٤٤).

سوپای یەكگرتووی زەندییەکان لە یەكەم هەنگاودا، توانیان هێرشى سوپای بابانەکان و والى بەغدا تێكشکێتن و هێزەکانیان لە ناوچەکانى سەقز و بانە ببەزێتن و بەرمو سنوورەکان پامان. بە سەرکەوتنى سوپای زەند، لە هەنگاوى دووهمدا والى ئەردەلان و سوپاکەى توانیان سوپای هاوبەشى والى بەغدا و بابانەکان لە شارمەزوریش دەر بکەن. لە لایەكى دیکەوه سوپای زەند هەتا کەرکووکیش نەوستان و تەنانهت دواى دانانى ئەحمەد پاشا بە حاکمى قەلاچۆلان، بە فەرمانى کەریم خان بەرمو سنوورى قەلەمەرى خۆیان گەپانەوه (غزارى کاشانى، ١٣٦٩: ٣٦٨؛ قاضى ١٣٨٧: ٦٦). خسرەم خانى والى دواى سەرکەوتن لەم شەپەدا، ژمارەیهكى زۆر لە دیلەکان و برێک لە خانەدانه زەنگینەکانى بابانى، لە تۆلەى کردموه کۆنەکانى سلێمان پاشا و محەممەد پاشای بابان، بەرمو کوردستانی ئەردەلان گواستەوه (قاضى، ١٣٨٧: ٦٨).

میرنشینی ئەردەلان لە سەردەمى میراتگرانى کەریم خانى زەند:

بە مردنى کەریم خانى زەند لە سالى ١٧٧٩ و ئەو زۆرانبازییهى لە لایەن میراتگرانى فەرمانڕەوایی بۆ بە دەستەوهگرتنى دەسلالت بە دواى خۆیدا هیئا، بۆ ماوهى نزیکەى ١٥ سال درێژى کیشا و بووه هۆى ئەوهى هێزەکان بە شێوهیهكى تر دابەمەزێنەوه. کاتیك زەندییەکان لە ناوخۆیان شەریان بوو و دواتریش بە ناچارى ڕووبەرۆوى هێرشەکانى لێکدانەبرۆوى قاجارەکان بوون، خسرەم خان ئەم دەرڤەتەى بە چاکى قۆزتەوه و دەسلالتى خۆى باش قایمکرد. میرى ئەردەلان بە سوود وەرگرتن لە ناکۆكى نێوان هەردوو بەرهى دژییهك (زەندییەکان و قاجارەکان) و هەروەها ئەنجامدانى کۆمەڵێ چالاكى سەریازی، بە پێى بەرژمەندییهکانى خۆى لەو ڕەوشە سیاسیه ئالۆزەى دواى مردنى کەریم خان، توانى بە کردموه سەریهخۆیی بە دەست بێنیت (کوردستانی، ١٩٨٩: ١٦٩) دەکرێ بگوترێ میرى ئەردەلان بەشدارییهكى چالاکانەى کرد لەو زۆرانبازییهى، کە فەرمانڕەواکانى ئێرانى دەیان گرتەبەر، بەلام لە هەمان کاتدا هەولێ ئەوهشى دەدا سیاسەتى تاییهتى خۆى هەبێ، بۆیه بە کردموه سەلماندی، کە دەتوانێ بە سەریهخۆیی فەرمانڕەوایی میرنشینی ئەردەلان بکات و لە تەنگوچەلەمەکانى بەردەمى بیاریزیت (قاسیلیه‌فا، ١٩٩٧: ٦٩).

بە هۆى سەرھەلدان و تەشەنەکردنى، کیشە لە بن نەهاتوووەکانى میراتگرانى کەریم خان، لە لایەك و هەول و تیکوشانى پکابەرانی دیکەى تاج و تەختى پاشایهتى ئێران لە لایەكى دیکە، دواى بڵاوبوونەوهى هەوالێ مردنى خانى زەند، ئاسایش و ئارامى

ولایت نهما و زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ناوچه و هه‌رمه‌کانی ئێرانی ئه‌موکات تووشی شله‌زاوی و کوشتاری هه‌رمه‌کی و تالان و فه‌ره‌وودکردنی بێسنوور بوون. گۆرانکارییه ناوخۆیییه‌کانی ئه‌رده‌لان و ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌ی گه‌وره‌ پیاوانی ڕکابه‌ری خسرو خان به‌ پیلانی محهممه‌د ڕه‌شید به‌گی وه‌کیل، تای ته‌رازووی هێزه‌کانی ناو میرنشینی ئه‌رده‌لانی لاسه‌نگ کرد و زۆری نه‌برد عه‌لیموراد خانی زهن‌دیان به‌ لای‌بردنی والی ئه‌رده‌لان هاندا (سنندجی، ۱۳۶۶: ۱۵۵؛ قاضی، ۱۳۸۷: ۷۰-۷۱).

به‌ باوه‌ڕی ڕۆژه‌لاتناس و کوردناسی ناو‌داری ڕووس خاتوو "یڤگینینا ئیلینچنا ڤاسیلییه‌ڤا" دیاره‌ په‌رسه‌ندنه‌ی هێز و سه‌ربه‌خۆیی خسرو خان، ببووه‌ مایه‌ی تووره‌بوونی ڕکابه‌ره‌کانی کورد و غه‌یره‌ کورد، بۆیه به‌ به‌رده‌وامی هه‌ولیان ددا خسرو خان به‌ یه‌کجاری له‌ سه‌ر کار لایه‌رن، له‌ وانه‌ بنه‌مه‌اله‌ی "وه‌کیله‌کان"^(۶) که‌ له‌ میژ بوو دژی ده‌سه‌لاتی خسرو خان پیلانگێڕیان ده‌کرد. دیاره‌ پیلانی ناحه‌زان کاریگه‌ری هه‌بوو له‌ سه‌ر ڕیاری عه‌لیموراد خانی زهند، بۆ وه‌لانی خسرو خان و دانانی "که‌هزادخانی ئه‌رده‌لان" له‌ شوینی و راگرتنی خسرو خان له‌ ئیسفه‌هان له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۷۸۰ دا، بۆ ماوه‌یه‌کی کورت. هه‌رچهند زۆری پێ نه‌چوو سوپای جه‌غه‌رخانی زهند دوا‌ی تێکشکاندنی له‌شکری عه‌لیموراد خان، شاری ئیسفه‌هانی داگیر کرد و سه‌ر له‌ نوێ خسرو خان توانی جله‌وی ده‌سه‌لاتداری میرنشینی ئه‌رده‌لان وه‌ک جاران بگه‌ڕێته‌ ده‌ست (ڤاسیلییه‌ڤا، ۱۹۹۷: ۶۹-۷۰).

واپێده‌چێت که‌ خسرو خانی والی له‌ دوا‌ی مردنی که‌ریم خانی و شله‌زانی دۆخی ناوخۆی ئێران، هه‌موو هه‌ولێ خۆی خستۆته‌ گه‌ڕ، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆیی میرنشینه‌که‌ی له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه‌ی میراتگه‌رانی خانه‌دانی زهند و چاو‌تێڕپینی پاشایان بابان له‌ قه‌له‌مه‌روی ئه‌رده‌لانییه‌کان بپاریژێت، چونکه‌ له‌ سالی ۱۷۸۰ له‌ یه‌کێ له‌ ڕاپۆرته‌ میژوویییه‌کاندا ئاماژه‌ به‌وه‌ کراوه، که‌وا خسرو خانی والی و محهممه‌د خانی کورێ ئیسماعیل خانی فه‌یلی والی لو‌رستان، له‌ کاتێ به‌ ڕێکه‌وتنی عه‌لیموراد خانی زهند (۱۷۸۲-۱۷۸۵) له‌ ئیسفه‌هان هاو‌ڕێتییان نه‌کردووه، ئه‌گه‌رچی والی لو‌رستان دواتر به‌ ناردنی دیاری و خه‌لاتێکی زۆر و پێشکه‌شکردنی سه‌دان ئه‌سب و هه‌زار سه‌ر مه‌ڕ، که‌وته‌ به‌ر سیله‌ی لێ‌بوردنی خانی زهند، به‌لام بێده‌نگی و بێهه‌لۆیستی خسرو خانی والی له‌ مه‌ڕ دلدانه‌وه‌ی عه‌لیموراد خان وایکرد تا‌کۆ ناوبراو، به‌ مه‌به‌ستی ته‌مبێکردنی والی ئه‌رده‌لان، هێرش بکاته‌ سه‌ر میرنشینه‌که‌ی، به‌لام ڕوو‌وداوه‌کانی دواتر، که‌ له‌ هه‌مه‌دان و ئیسفه‌هان سه‌ریان هه‌لدا، پیلانی خانی زهن‌دیان به‌ جاریک له‌ بار برد (غضاری کاشانی، ۱۳۶۹: ۵۴۳-۵۴۴).

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک عه‌لیموراد خان به‌ مه‌به‌ستی هێشتنه‌وه‌ی پێوه‌ندییه‌کانی له‌ گه‌ڵ والی ئه‌رده‌لان، فه‌رماییدا، ڕمزا قو‌لی خانی برای والی ئه‌رده‌لان، که‌ پێشتر له‌ لایه‌ن محهممه‌د سادق خانی زهندووه‌ ده‌ستبه‌سه‌ر کرابوو ئازاد بک‌رێت و به‌ کۆمه‌لێک دیاری و خه‌لاتی

شایسته بو خسرو خان، بهرمو ئهردهلان بهریتی بکریت. بهلام سهرمپای ئهم ههئوئسته باشه ی خانی زهند و به سهلامهت گهیشتنی برای والی بو سنه، دیسان خسرو خان هیچ گۆرانکارییهکی له پۆهندیکردن به خانی زهند له ههئسوکهوتهکانیدا نهاته ناراه، بۆیه عهلموراد خان بریاریدا میری ئهردهلان تههمی بکات. بو ئهم مهبهسته به فهرمانی خانی زهند، له سالی ۱۷۸۲ سوپایهک به سهرکردایهتی محهمهد جعفر خانی زهند، به مهبهستی بهجی گهیانندی فهرمانی گهوره خانی زهند و ههروهها بهپرچدانهوهی ههردشهکانی عهبدوللا پاشای بابان له ناوچه سنوورییهکان، بهرمو میرنشینی ئهردهلان بهرپی کهوت (غفاری کاشانی، ۱۳۶۹: ۶۵۰).

ههر ئهوهندهی که سوپای زهند، له ههمهدان نزیک بوونهوه، عهبدوللا پاشای بابان و هیژکهکی بهرمو قهلاچولان پاشهکشهیان کرد. له لایهکی دیکهوه رما قوئی خانیش که بهینی لهگهئ خسرو خانی برای باش نهبوو، به پالپشتی ژماریهک له کوردانی ئهردهلان بهتهمای دهستبهسهرکردنی خسرو خانی والی بوو، بهلام بهر له وهی که دهستیان پی بگات، والی له گهئ ژماریهک له دهست و پۆهندهکانی بهرمو ئهسفههان ههلهات و دواتریش به ناوژیوانی پیاوماقولان و ریشسپانی زهند و ئهردهلان پاش داوای لیبوردن کردن له عهلموراد خان، کهوته بهر سیلهی کهرمی خانی زهند. خسرو خانی والی بو ماوهی شهش مانگ بی ئهوهی هیچ جورئ فهرمانیکی بهسهردا بسهپینریت، دوور له تهشریفات پۆیستی والیگهری، له بارهگای عهلموراد خانی زهند مایهوه (غفاری کاشانی، ۱۳۶۹-۶۵۲).

به گوێهری باسکردنی بابا مهردۆخی کوردستانی له کات و ساته ههستیارهکاندا، چ له لایهن خسرو خان و چه له لایهن بابانهکانهوه ههولئیه ئهوه دراوه تاکو پۆهندیهکانیان باستر بکهن، بو نمونه کاتیکی خسرو خان بریاریدا بهرمو ئهسفههان ههئبیت، فهرمانی به کهس و خزمهکانی خۆیداوو، که له کاتی ههستکردن به مهترسی خۆیان لای بابانهکان بشارنهوه. گوایه کاربهدهسته سیاسی و سهربازییهکانی ئهردهلان و بابان له کاتی تهنگه تاویدا ههستیایان به دوژمنه هاوبهشهکانیان دهکرد، که سهدان سال بوو ئهمانیان لی تیغداوون، بو ئهوهی ملکهچیان بکهن و بو بهرژموندیه تاییهتییهکانیان سوود له هیژی چهکدارییان و مرگن(مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۶۲).

ئهگهرچی دهستبهسهری له ئهسفههان و دوور کهوتهوه له دهسلات بو خسرو خانی والی، زۆری نهخایاند و جاریکی دیکه جلهوی فهرمانپروایی بهدهستهوه گرت، بهلام ئهم ههئسوکهوتهی عهلموراد خان وایکرد که جارپکی دی پۆهندیهکانی نیوان خانهدانی زهند و ئهردهلانییهکان روو له کزی و ساردی بکات. دواتریش پیکداههئپزانی خسرو خانی والی و ئهئلاقوئی خانی زهنگهنه بهگلهربهگی کرماشان و ههروهها دهست به سهر داگرتنی ههندی له ناوچه گرنگهکانی ههمهدان و ویلایهتی کرماشان و نافهرمانی کردن

بهرامبهر به ويست و داواكارىيه كانى زندييه كان، كه فهرمانپرماوى فهرمى ئيران بوون، واىكرد كه جعفر خانى زهند (۱۷۸۵-۱۷۸۹) يش هر ئهوهندهى كه جلهوى دسه لاتى بهدهستهو گرت دژايهتى خسرو خانى كرد و برپارى دا، كه له دسه لات دوورى بخاتهو. كاتيك خسرو خانى والى هستى به پلانى جعفر خانى زهند كرد، توانى به يارمهتى وهرگرتن له كوردان گهرووس و خه مسه و كوكردنهوى سوپا و سه ره نوئ خو پيكختهوه، به سوپايهكى توكمه له پشتيوانى كردنى ئيسماعيل خانى برازاي كهريم خانى زهند، كه حاكمى ههمه دانيش بوو، بو دسه ته موكردنى دسه لاتى ناوهندى له گه ل جعفر خان شهركات و شكستى پي بينى و بيه زينت (شيرازى، ۱۳۶۵: ۵۵-۵۷؛ غفارى كاشانى، ۱۳۶۹: ۷۰۹-۷۱۲؛ ملكم، ۱۳۸۳: ۴۷۰-۴۷۱).

بهم شيوه تا كو تاى ژيانى سياسى جعفر خانى زهند له سالى ۱۷۸۹، له شكر كيشى جعفر خان بو سه ره قه له مرموى خسرو خان و نافه رمانى و هه لگه پان و بهرپرچدانه و ه كانى والى ئه رده لان به سه ر ويست و ئامانجه كانى خانى زهند، و پراى هه موو كيشه و گرفته ناوخوييه كانى ناو ميرنشيني ئه رده لان به رده وام بوو و خسرو خانى والى سه ره پراى ئه و هه مو ته نگه ژه و گرفته كان، توانى دريژه به دسه لاتى خو بادت و له بهرامبهر هيژى دراوسى كانى وهك ئه للاقولى خانى زهنگه نه ش، بهرگري له قه له مرموى دسه لاتى خو بكات و به چاكى بيانپاريزيت (بابانى، ۱۳۷۷: ۵۲؛ غفارى كاشانى، ۱۳۶۹: ۷۰۱-۷۰۲). به گويره ي باسكردنى قاسيله قا، هه ندى له سه رچاوه ميژوويه ناوخوييه كان به راشكاوى باسى ئه و سه ركه و تنه مه زنا نه ده كن كه خسرو خانى والى، له شهركانيدا دژ به نه يارانى ناوخويى و دده ستى هي ناو، به تاييه تى ده ست به سه رداگرتنى ژماره يه ك له ناوچه كانى ويلايه تى كرماشان له وانه: تويسركان، سه عد ئاباد، سونقور و ديناوهر له سالى ۱۷۸۴ و هه روه ها ده سته سه رداگرتنى ناوچه به پيته كانى بروچيږد، به هار، كه زاز، فهره حان، ملاير، گولپايگان و چه ندين ناوچه ي گرنكى دى له ويلايه تى لوپستان، دواى تيكشكانى سوپاى زهند له سالى ۱۷۸۵ دا (قاسيله قا، ۱۹۹۷: ۷۱).

دياره خسرو خانى والى هه ولى داوه به باشترين شيوه سوود له ئالوزى و په شوكاوى دوخى ناله بارى ئيرانى دواى مردنى كهريم خانى زهند، سه ره پراى پاراستنى سنورى قه له مرموى ميرنشينه كه ي فراوانتريش بكات (اردلان، ۲۳۵۶: ۷۵). ئه م سه ركه و تنه بايه خى سياسى گرينگيان هه بوو، چونكه ئه للاقولى خانى زهنگه نه ي حاكمى كرماشان، يه كيك بوو له داواكارانى ته ختى پاشايه تى و لاتى ئيران و زندييه كانيش سه ره پراى ليك ترازان و پيكده له پيرزاني دوخى ناوخوييان، هيشتا به دسه لاتدارى فهرمى ئيران دهناسران (مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۶۸-۳۶۹). زانباريه كانى ميژوونوسانى ئه رده لانى سه باره ت به سه ركه و تنه جه نكيه كانى خسرو خان له لايه ن ميژوونوسانى كووشكى ئيرانيشه وه به تاييه تى

محەممەد ھاشم ئاسفى ئەسەفەھانى، نووسەرى رىستم التوارىخ، پىشتىگىرى دەكرىن و دانى پېدا دەنرەت، كە خسرو خان و ئەللاقوئى خانى زەنگەنە ھەردووكيان داواكارى تەختى پاشايەتى ئىران بوون (سلطانى، ۱۳۸۱: ج ۲ و ۳ / ۶۴۱) ھەر وەكوو ماھشەپەف خانمىش ھەمان بۆچونى ھىيە (كوردستانى، ۱۹۸۹: ۱۳۷).

دىارە دواى فراوانبوونى مەوداى دەسلەلاتى مىرنشىنى ئەردەلان، راوئىژكارانى كۆشكى مىرى بە پەسەند يان نەزانیو، كە خسرو خان ئەم ئاواتە جىيەجى بىكات، بۆيە دواى مەملەتتىيەكى زۆر، مىر دەست دەكا بە نازاد كردنى دىلەكان و بە نووسىنى نامەيەكى بەندەيى و پىشكەشكردنى دەسكەوتى شەپەكان بۆ خانى قاجار (ملكم، ۱۳۸۳: ۴۹۶)، گوئراپەئى و ملكەچبوونى خۆى بەرامبەر بە دەسلەلاتى تازە پىگرتوويان رادەگەينى و بەرمو شارى سەنە دەگەرئىتەو، بەم شىوئەيە گەورەترىن ھەلى زېرىن بۆ گرتنى پىتەختى ئىران لە دەست دەچىت (قاسىلىيەقا، ۱۹۹۷: ۷۱). ديارە ئاغا محەممەد خانى قاجار (۱۷۹۴-۱۷۹۷) ئەم كات و ساتە ھەستىارانەدا، بەرامبەر بە خسرو خان ھەست بە مەترسىيەكى زۆرى دەكرد، بۆيە لە سالى ۱۷۸۷ بە مەبەستى داگىركردنى مىرنشىنى ئەردەلان، بە سوپايەكى گەورە و گران رووى لە شارى ھەمەدان كەرد، بەلام دواتر ويستى بە بانگە شەيەكى شەكراوى خسرو خان ميوان بىكات و لە ناوى بەرىت. خسرو خانىش كە پىشتر لە مەبەستى خانى قاجار تىگەيشتبوو، دواى دەرجوون لە سەنە، چوونى خۆى بۆ ئەوئ دووا خست و بە ناردنى راسپاردەيەكى ژىرانە داواى لىيوردنى لە خانى قاجار كەرد (مردوخ، ۱۳۷۹: ۳۶۹-۳۷۰). ئەمەش بىگومان نىشان دەدا كە پىوھندى نىوان خانى قاجار و مىرى ئەردەلان ھەرگىز ئاشتىيانە نەبوو، سەرەراى ئەمەش سەفەرى مىرى ئەردەلان بۆ تاران دواى چەند سالىك ئەنجامدرا و ئاغا محەممەد خانىش دواى پىشوازي كەردن لە والى، ھەر ئەوھندەي دەرەختى بۆ ھەلگەوت، پىلانى لە ناوېردنى و كوشتنى والى جىيەجى كرا و خسروخان بە ھۆى خواردنىكى ژەھراوى بە خراپى نەخۆش كەوت و دواى چەند سالى مانەو بە دىلى، سەرئەنجام مىرى ئەردەلان لە سالى ۱۷۹۳ بە فەرمانى خانى قاجار دەكوژىت و لەناو دەچىت (كوردستانى، ۱۹۸۹: ۱۴۰).

كەسايەتى خسروخان، كە بە گەورە ناويان بىردوو، وىراى گشت ھەلبەز و دابەزەكانى ماوھى حوكمەرانىيەكەي جىگەي سەرەنج و بايەخى زۆرە. ئەمە لە ھەموو شت و لە ھەر كەردمەيەكيدا، كە مېژوونوو سانى كۆشك تۆماريان كەردوو يا خود شاعيران پىيان ھەلگوتوو ھەولیداو لە "شا" بچىت. بۆ نمونە، لە نووسىنەكانى ماھشەپەف خانمدا ئاوا مىرى ئەردەلان دەبينىن، كە خۆيان ويستوويانە وايىت: سەر كەردەي ھەموو كوردان، سەنتەرى دونيا، شاھەنشا يان شاى شايان (قاسىلىيەقا، ۱۹۹۷: ۷۲).

دواى مردنى خسروخان و بە ھاتنى لوتفەلى خانى (۱۷۹۳-۱۷۹۴) مامى بۆ سەر تەختى فەرمانە وايى، وەردە وەردە ملكەچبوونى واليانى ئەردەلان لە ئاست سياستى شايانى

قاجار، له لاپه ره کانی میژوودا به دیار دهکه ویت. شایانی قاجاریش دوی ئهوهی، به وردی شاره زای تاییه تمه ندیی که سایه تی میرانی ئهم خانه دانه و بایه خی له پاده به دهری قه ئه مپروی میرنشینه که یان دهبن، به تیپه پویونی کات له پښگه ی به کاره یتانی سیاسه تی جۆراوجۆر، بۆ رامالینی دهسه لات و دوورخسته نوی یه کجاره کیان هه موو هه ولێک دمخه نه گه، تا له کۆتاییدا به سوود و مردگرتن له لاوازی و بی دهره تانی که سایه تیبه لاوازه کانی ئهم خانه دانه، له سالی ۱۸۶۷ ناسرمدین شای قاجار به دانانی مامی خۆی به حاکمی کوردستان، بۆ هه تاهه تایه کۆتایی به دهسه لاتی ئهم بنه ماله یه دینیت (کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۲۶-۱۳۰؛ قاسیلیه قا، ۱۹۹۷: ۸۸؛ بابانی، ۱۳۶۶: ۹۴).

کۆبه ند:

- گۆرانکاریه ناوخۆیه کانی ئیرانی دوی مردنی نادرشای ئه فشار تا کۆتایی دهسه لاتی خانه دانی زهن دییه کان، بۆ میرنشین ئه رده لان هه لگری کۆمه لێ پرودای گرنگی میژوویی، سیاسی، ئابووری و کۆمه لایه تی بوو. له شکرکیشییه به ردموامه کانی رکه به رانی تاج و ته ختی دهسه لاتی ناوه ندی بۆ سه ر ئهم میرنشینه دمو له مه نه ده، به مه به سستی گه لده وه ی باج و پیتاکی پتر، بۆ دابین کردنی تیجوی شه ره کانیان، به ئاراسته ی لاوازکردن و دهسته مۆکردنی فه رمانروایانی ئهم هه ریمه دمو له مه نه ده هه نگای نا.

- سه ره تای دروستبوونی کیشه و تیجکچوونی پێوه ندییه کانی نیوان میرنشین ئه رده لان و خانه دانی زهند، به ر له به دهسته وه گرتنی دهسه لاتی که ریم خان له ئیران، بۆ سالی ۱۷۴۹ ده گه رپته وه. کاتی که حه سه نه لی خانی ئه رده لان دژ به خانی زهند، به هانای میهره لی خانی ته که لووی حاکمی هه مه دان ده چیت و له میانه ی شه رپکی سه ختا، دوی کوشتنی ژماره یه ک له ناودارانی زهن دییه کان، هاوکات مه ره لی خانی ته که لووی کۆنه دوژمنی خانی زهن دیش له ته نگه ژه و ئابلووقه ی زهن دییه کان رزگار ده کات و دواتریش به تالان کردنی ئۆردوی که ریم خان و دوور خسته وه و کۆچی کردنی زۆره ملیانه ی چوارسه د بنه ماله ی له ک، له خانه دانی زهن دییه کان ده بیته هۆی بنیاتنانی دوژمنایه تییه کی قوول له نیوان هه ردو بنه ماله دا، که وه ک میراتیکی مائویران بۆ میراتگرانی هه ردو بنه ماله به جێ ده مینیت.

- که ریم خانی زهند دوی ئه وه ی وه ک فه رمانروای فه رمی دمو له تی ئیران دهسه لاتی گرته ده ست، به سه پاندن و پیداکریکردن له سه ر سیاسه تی پشتگیری و هاندانی بابانه کان بووه هۆی گرژبوونه وه و به لاپیدابردنی پێوه ندییه کانی نیوان خانه دانی زهند و ئه رده لانیه کان، هه ر بۆیه ئهم سیاسه ته هه لیه دواتر وه ک میراتیکی نابه جێ بۆ فه رمانروایانی پاش که ریم خانیش، به جیما و ئه نجامه کانیشی جگه له

پیکداهه لپرزانی بهردموام و شهرى لابه لای ویرانکه، هیچ دسکهوتیکى دیکه ی بۆ دانیشتونى ئهردهلان به جئ نههیشته.

- هیرشى لابه لای بابانه کان بۆ سهر میرنشینی ئهردهلان، جگه له کوشتارى خه لکی بئ دهرتانی ئهردهلان و بابان و تالانی و برۆی سهروته و سامانیان، هاوکات بیووه هۆی کۆچپیکردنی زۆره ملیانه ی ژمارهیه کی بهرچاو له خانهدانه ناودار و زهنگینهکانی ههردوولا بۆ ناوچهکانی ژێر دسهلاتی یهکتر و تێدابران و مالتویرانی ناوچه کوردیهیه کان.

- سههرمپای تهنگه ژه و گرفتته له بن نههاتوو دکانی ناوخۆیی و دهرکی له ماوه ی فهرمانپروایی خسروم خانی ئهردهلان، ئهم میره توانی له ئاست زۆربه ی ههره زۆری کیشهکانی بهردم خۆی و میرنشینه که ی و تهنا ته چهن دین جار لادان و دوور خستهو له دسهلات، سههرکهویت و ههتا له توانای دابوو و له دهستی دههات ههولئ دا، که سنووری قه له مرموده که ی بیاریزی و هه ندئ جاریش بهرفراونتری بکات، به لام له بهر ئهوه ی که سهردهمی فهرمانپرواییه که ی پر بوو له گیر وگرفت و شهر و لهشکرکیشی ناوخۆیی و دهرکی، دهرفته ی له باری بۆی رینه کهوت تاکۆ له سایه ی ئارامی و ئاسایشی پیویست، میرنشینه که ی له رووی ئابووری و ژیا نی ئاسایی بیوژنیته وه و ئاو مدانتری بکات.

- سیاسه ته هه له کان فهرمانپرواییانی زهند به گشتی و کهریم خانیش به تاییهت دژ به میرنشینی ئهردهلان ههر له سه ره تاوه، تا دوا ساتهکانی دسهلاتیان وایکرد، که میرانی ئهردهلان بۆ پاراستنی دسهلات و هیشته نه وه ی میرنشینه که یان، به ناچار ی په نا بۆ هیزی قاجاره کان ببهن که له میژ بوو، پکابه ری سه ره کی و دوژمنایه تی دیرینیان له گه ل زهن دییه کاند ا هه بوو. ئه گهر چی به تپه پر بوونی کات و گۆرانکارییه سهیرهکانی میژوو، میرنشینی ئهردهلان به دهستی خودی قاجاره کان له ناو چوون و بۆ ههتا ههتایی تیکه ل به میژوو بوون.

پهراویزهکان:

۱- به نیسه ته پیشینه ی کۆنی لوره کان تا کۆ ئیستا له لایه ن توێژمه ر میژوو ییه کانه وه مشت و مرپکی زۆری له سه ر کراوه. بۆ زانیاری زیاتر بروانه: مینورسکی، قلا دیمیر (۲۰۰۲ز)، مینورسکی و کورد، و مرگی رانی ئه نوهری سولتانی، دهزگای موکریان، ههولێر؛ امان الهی بهاروند، اسکندر (۱۳۷۰هش)، قوم لر، نشر آگاه، تهران؛ هدایتی، هادی (۱۳۶۳هش)، تاریخ زندیه، انتشارات جام، تهران؛ صداقت کیش، جمشید (۱۳۸۱هش)، کردان پارس و کرمان، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه؛ رجبی، پرویز (۱۳۸۹هش)، کریم خان زند و زمان او، نشر کتاب آمه، تهران.

۲- "لهك" تیره یا خود هۆزیکى ههره گهورهى لوڤهكان دهژمپردرئ و وهكو زۆربهى هۆزهكانى تری لوڤ شيعه مهزههبن و به زاراوهى لهكى كه جوریکه له شیوهزاری ئاخاوتنى کوردستانی رۆژهلات، دمدوین. بۆ زانیاری زیاتر بروانه: ئه. ب. اکويف (هاکوپیان - م. ا. حصاروف) (۱۳۷۶ه.ش)، کردان گۆران و مساله کرد در ترکیه، ترجمه سیروس ایزدی، نشر هیرمند، تهران؛ مینورسکی، ولادیمیر (۱۳۶۲ه.ش)، دو سفرنامه درباره لرستان، رساله لرستان و لرها، ترجمه اسکندرامان الهی بهاروند و لیلای بختیار، انتشارات بابک، تهران.

۳- لوڤهکانیش به شیوهیهکی گشتی دابهش دهبنه سه‌ر دوو گروپی لوڤی بچوک (خیله‌کانی لوڤستان و پۆشت کوه) و لوڤی گهورهی خیله‌کانی به‌ختیاریش که دوو تایفه‌ی (حهوت له‌نگ و چوار له‌نگ)، یان ئه‌ دهکهویت. بۆ زانیاری زیاتر بروانه: صفی نژاد، جواد (۱۳۸۱ه.ش)، لرهاى ایران، نشر آتیه، تهران.

۴- ناوچه‌ی "په‌ری" دهکه‌ویتته ۳۰ کیلومه‌تری باشووری رۆژه‌لاتی شاری مه‌لایری سه‌ر رپێگای ئه‌راك "که‌مازان" یش ناوی گوندیکه له نزیک په‌ری. بۆ زانیاری زیاتر بروانه: رزم آرا، سه‌هبد حاجعلی (۱۳۵۶ه.ش)، فرهنگ جوغرافیای ارتش، انتشارات جاویدان، تهران.

۵- میرنشینی ئه‌رده‌لان (ویلایه‌تی کوردستان) به‌شیکه له هه‌ریمی چواره‌م که سنووری قه‌له‌مروه‌که‌ی ده‌گاته عێراقی عه‌رب، عێراقی عه‌جه‌م، خوزستان، ئازمربایجان و هه‌ندئ جاریش هه‌تا دیاری ره‌بیعه درێژه‌ی ده‌بوو. ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی ئه‌م میرنشینه کوردستانی ئه‌رده‌لان (سنه) بوو که به هه‌بوونی گوند و لادئ و قه‌لا و که‌ژ و کی‌وی گه‌وره و سه‌خت و به‌رز و خه‌لکانی ئازا و جه‌نگاوهر ناویانگی هه‌بوو. له سه‌ده‌ی یازده‌ی کۆچی، ئه‌م میرنشینه شازده شار و ناوچه‌ی گه‌وره و دوو قه‌لای به‌رز و پته‌وی له خو‌ ده‌گرت له وانه: ئه‌رده‌لان (سنه)، ئالان، ئه‌لیشته‌ر، چه‌مچه‌مال، حه‌سه‌ن ئاوا، ده‌ریه‌ند، تاج خاتوون، دزییل، دینه‌مهر، سو‌لتان ئاوا، شارم‌زوور، قه‌لای به‌هار، قه‌لای هه‌رسین، که‌نگاوهر، که‌رند، خوشان و وه‌ستام. بۆ زانیاری زیاتر برروانه: سنندجی، میرزا شکرالله (۱۳۶۶ه.ش)، تحفه ناصری، تصحیح؛ دکت‌ر حشمت الله طبیبی، انتشارات امیر کبیر، تهران؛ اعتماد السلطنه، محمد حسن خان (۱۳۶۸ه.ش)، مرآه البلدان، به کوشش عبدالاحسین نوایی و میر هاشم محدث، نشر دانشگاه تهران، تهران؛ چلبی، اولیا (۱۳۶۴ه.ش)، کرد در تاریخ همسایگان، ترجمه فاروق کیخسروی، نشر صلاح الدین ایوبی، ارومیه؛ مستوفی بافقی، محمد مفید بن محمود (۱۳۹۰ه.ش)، مختصر مفید (جغرافیای ایران زمین در عصر صفوی) به کوشش ایرج افشار با همکاری محمد رضا ابویی مهریزی، نشر محمود افشار

یزدی، تهران؛ گلستانه، ابوالحسن بن محمد امین (۱۳۹۱ه.ش)، مجمل التواریخ شامل وقایع و رویدادهای سیو پنج ساله بعد از نادرشاه و ذیل زین العابدین کوهمره ملقب به امیر در تاریخ زندیه، به کوشش محمد تقی مدرس رضوی، چاپ چهارم، نشر دانشگاه تهران، تهران.

۶- وهکیلکان، یهکیکن له بنه‌ماله کۆن و ناوداره‌کانی سنه، به باومرپی مه‌ردوخ وهکیلکان میژوویه‌کی دوور و دریژیان هه‌یه، بۆ زانیاری زیاتر بروانه: مردوخ کردستانی، شیخ محمد (۱۳۷۹ه.ش)، تاریخ مردوخ، نشر کارنگ، تهران؛ وقایع نگار کردستانی، علی اکبر (۱۳۸۴ه.ش)، حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان، تصحیح محمد رئوف توکلی، نشر ارژنگ، تهران.

لیستی سهرچاوه‌کان به زمانی فارسی:

- آشتیانی، عباس اقبال (۱۳۵۷ه.ش)، تاریخ مفصل ایران، انتشارات ابن سینا، تهران.
- اردلان، شیرین (۱۳۸۷ه.ش)، خاندان کرد اردلان، ترجمه مرتضی اردلان، نشر تاریخ ایران، تهران.
- اردلان، خسرو بن محمد بن منوچهر (۲۵۳۶ه.ش)، لب التواریخ، کانون انتشارات خانوادگی اردلان، تهران.
- اردلان، ماهشرف خانم (مستوره) (۲۰۰۵ز)، تاریخ الاکراد، با موخره میرزا علی اکبر وقایع نگار، ویرایش جمال احمدی آیین، نشر آراس، اربیل.
- اعتماد السلطنه، محمد حسن خان (۱۳۶۸ه.ش)، مرآه البلدان، به کوشش عبدالاحسین نوایی و میر هاشم محدث، نشر دانشگاه تهران، تهران.
- اکویف و هاکوپیان، ک. ب. م. ا. حصارف (۱۳۷۶ه.ش)، کردان گوران و مساله کرد در ترکیه، ترجمه سیروس ایزدی، انتشارات هیرمند، تهران.
- امان الهی بهاروند، اسکندر (۱۳۷۰ه.ش)، قوم لر، نشر آگاه، تهران.
- بابانی، عبدالقادر ابن رستم (۱۳۶۶ه.ش) تاریخ و جغرافیای کوردستان (سیرالاکراد)، به اهتمام محمد رئوف توکلی، چاپ ارژنگ، تهران.
- بهرامی و مظفری، روح الله و پرستو (۱۳۹۰ه.ش)، کارکرد، تقسیمات و ساختار تشکیلاتی والی نشین اردلان در عهد قاجار، مجله پژوهشهای تاریخی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان.
- پری، جان (۱۳۸۴ه.ش)، کریم خان زند، تاریخ ایران بین سالهای (۱۷۴۷-۱۷۷۹) ترجمه علی محمد ساکی، نشر آسونه، تهران.
- چلبی، اولیا (۱۳۶۴ه.ش)، کرد در تاریخ همسایگان، ترجمه فاروق کیخسروی، نشر صلاح الدین ایوبی، ارومیه.

- رجبی، پرویز (۱۳۸۹ه.ش)، کریم خان زند و زمان او، نشر کتاب آمه، تهران.
- رزم آرا، علی (۱۳۵۶ه.ش)، فرهنگ جغرافیای ارتش، انتشارات جاویدان، تهران.
- وقایع نگار کردستانی، علی اکبر (۱۳۸۴ه.ش)، حدیقه ناصری در جغرافیا و تاریخ کردستان، تصحیح محمد رئوف توکلی، نشر ارژنگ، تهران.
- سلطانی، محمد علی (۱۳۸۱ه.ش)، جغرافیای تاریخی و تاریخ مفصل کرمانشاهان، نشر سها، تهران.
- سندنجدی، میرزا شکرالله (۱۳۶۶ه.ش)، تحفه ناصری، تصحیح؛ دکتر حشمت الله طبیبی، انتشارات امیر کبیر، تهران.
- شعبانی، رضا (۱۳۷۸ه.ش)، مختصر تاریخ ایران در دوره‌های افشاریه و زندیه، انتشارات سخن، تهران.
- شمیم همدانی، علی اصغر (۱۹۸۰ز) جغرافیای کوردستان ایران، و مرگ‌پرانی عبدالرحمان محمد امین زیبی، به‌غدا.
- شیرازی، ابن عبدالکریم علی رضا (۱۳۶۵ه.ش)، تاریخ زندیه (جانشینان کرم خان زند)، مقدمه و تصحیح ارنست بییر، ترجمه غلامرضا ورهام، نشر گستره، تهران.
- صداقت کیش، جمشید (۱۳۸۱ه.ش)، کردان پارس و کرمان، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه.
- صفی نژاد، جواد (۱۳۸۱ه.ش)، لره‌ای ایران، نشر آتیه، تهران.
- غفاری کاشانی، ابوالحسن (۱۳۶۹ه.ش)، گلشن مراد، به اهتمام غلامرضا طباطبایی مجد، انتشارات زرین، تهران.
- فتاح قاضی، اسماعیل (۱۳۶۷ه.ش)، کرد در دایره المعارف اسلامی، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه.
- قاضی، ملا شریف (۱۳۸۷ه.ش)، زبده‌التواریخ سندنجدی در تاریخ کردستان، به کوشش محمد رئوف توکلی، نشر توکلی، تهران.
- گارسویت، جن. داف (۱۳۷۳ه.ش)، تاریخ سیاسی اجتماعی بختیاری، با استفاده از انتشارات منتشر نشده وزارت خارجه انگلیس، ترجمه و حواشی مه‌راب امیدی، نشر سهند، تهران.
- گلستانه، ابوالحسن بن محمد امین (۱۳۹۱ه.ش)، مجمل التواریخ شامل وقایع و رویدادهای سیو پنج ساله بعد از نادرشاه و ذیل زین العابدین کوهمره ملقب به امیر در تاریخ زندیه، به کوشش محمد تقی مدرس رضوی، چاپ چهارم، نشر دانشگاه تهران، تهران.
- مردوخ کردستانی، شیخ محمد (۱۳۷۹ه.ش)، تاریخ مردوخ، نشر کارنگ، تهران.
- ملک، سر جان (۱۳۸۳ه.ش)، تاریخ ایران، ترجمه میرزا اسماعیل حیرت، نشر سنایی، تهران.

- مستوفی بافقی، محمد مفید بن محمود (۱۳۹۰ه.ش)، مختصر مفید (جغرافیای ایران زمین در عصر صفوی) به کوشش ایرج افشار با همکاری محمد رضا ابویی مهریزی، نشر محمود افشار یزدی، تهران.

- موسوی نامی اصفهانی، میرزا محمد صادق (۱۳۶۸ه.ش)، تاریخ گیتی گشا در تاریخ زندگی، تحریر و تحشیه‌ی عزیز الله بیات، چاپ دوم، نشر امیرکبیر، تهران.

- مینورسکی، ولادیمیر (۱۳۶۲ه.ش)، دو سفرنامه درباره لرستان، رساله لرستان و لرها، ترجمه اسکندرمان الهی بهاروند و لیلا بختیار، انتشارات بابک، تهران.

- نوذری، عزت الله (۱۳۶۸ه.ش)، پژوهشی پیرامون ایل زند در استان مرکزی، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، نشر آستان قدس رضوی، شماره سوم، سال چهارم، مشهد.

- نوایی، عبدالحسین (۱۳۶۵ه.ش)، کریم خان زند، انتشارات سپهر، تهران.

- هدایتی، هادی (۱۳۶۳ه.ش)، تاریخ زندگی، انتشارات جام، تهران

- سرچاوه‌کان به زمانی کوردی:

- بدلیسی، میرشهره‌فخان (۲۰۱۷ز)، میژووی ماله‌میرانی کورد، و مرگی‌پانی سه‌لاحه‌ددینی ناشتی، دمزگای سهردهم، سلیمانی.

- کوردستانی، ماهشهره‌ف خانم مه‌ستووره‌ی (۱۹۸۹ز)، میژووی ئه‌رده‌لان، و مرگی‌پانی هه‌سن جاف و شوکور مسته‌فا، به‌غدا.

- قاسیلیه‌فا، پی. ئی (۱۹۹۷ز)، کوردستانی خوارووی رۆژه‌لات له سه‌ده‌ی هه‌فده تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده (کورتیه‌کی میژووی میرنشینیانی ئه‌رده‌لان و بابان)، و مرگی‌پانی په‌شاد میران، چاپخانه‌ی و مزاره‌تی رۆشنبیری، هه‌ولێر.

- مینورسکی، قلا‌دیمیر (۱۹۸۴ز)، کورد، و مرگی‌پانی هه‌مه سه‌عید که‌ریم، به‌غدا.

- سرچاوه‌کان به زمانی عه‌ره‌بی:

- نورس، علاء (۱۹۷۹م)، العراق فی العهد العثماني، دراسه فی العلاقات السياسيه (۱۷۰۰- ۱۸۰۰م)، بغداد.

- سرچاوه‌کان به زمانی ئینگلیزی:

- Paul Horn: Grundriss der iranischen philologic " Strassburg 1895-1904" 592 ff. / Strassburg, 1986

- H. Braun: Handbuch der Orientalistik. Abt. ,6. Band 3. Abschnitt (Leden - Koeln 1959) 120 f.

Emirate of Ardalan during the reign of the Zandais (1751-1794)

Abstract

The establishment of the Zandi rule by Karim Khan Zand (1751-1779) is considered one of the most important stages in Iran's modern history. The period of Zandi rule in Iran from the second half of the eighteenth century (1751-1794) until the rise of the Qajars, which lasted nearly half a century, was short-lived according to most Iranian and foreign scholars. One of the most unknown and hidden periods in the country's recent history. Ardala Nish Emirate as one of the emirates and local authorities of East Kurdistan, during the rule of the Zandis, although in a complicated situation and even the stone of power, lived and during this period, suffered many difficulties. They have played an important role in fighting and resolving the internal problems of the region.

Therefore, the rulers of Zand, to impose their authority, from time to time, taking advantage of this confusion and division among the members of the Ardalan family, tried to appoint several members of the Baban dynasty outside the territory of the Ardalan empire and take them over the rule of this important empire.

Keywords: *Ardalan Empire, Zand, Karim Khan Zand, Baban princes, Qajar*

إمارة أردلان في عهد الزنديين (١٧٥١-١٧٩٤)

الملخص:

يعتبر تأسيس الحكم الزندي على يد كريم خان زند (١٧٥١-١٧٧٩) أحد أهم المراحل في تاريخ إيران الحديث. كانت فترة الحكم الزندي في إيران من النصف الثاني من القرن الثامن عشر (١٧٥١-١٧٩٤) حتى ظهور القاجاريين، والتي استمرت قرابة نصف قرن، فكانت فترة قصيرة العمر وفقاً لمعظم العلماء الإيرانيين والأجانب. كما أنها من الفترات الغامضة في تاريخ البلاد الحديث. وكانت إمارة أردلان من الإمارات والسلطات المحلية في شرق كردستان، خلال حكم الزنديين، على الرغم من أنها في وضع معقد وحتى حجر القوة، عاشت وخلال هذه الفترة عانت من صعوبات كثيرة في القتال وحل المشاكل الداخلية. المنطقة.

لذلك، حاول حكام زند، من وقت لآخر، فرض سلطتهم على أردلان مستغلين هذا الارتباك والانقسام بين أفراد عائلة أردلان، حاولوا تعيين عدة أفراد من سلالة بابان على هذه الإمارة المهمة.

كلمات مفتاحية: إمارة أردلان، حكم زند، كريم خان زند، أمراء بابان، القاجار